

ஓம் சாயிராம்

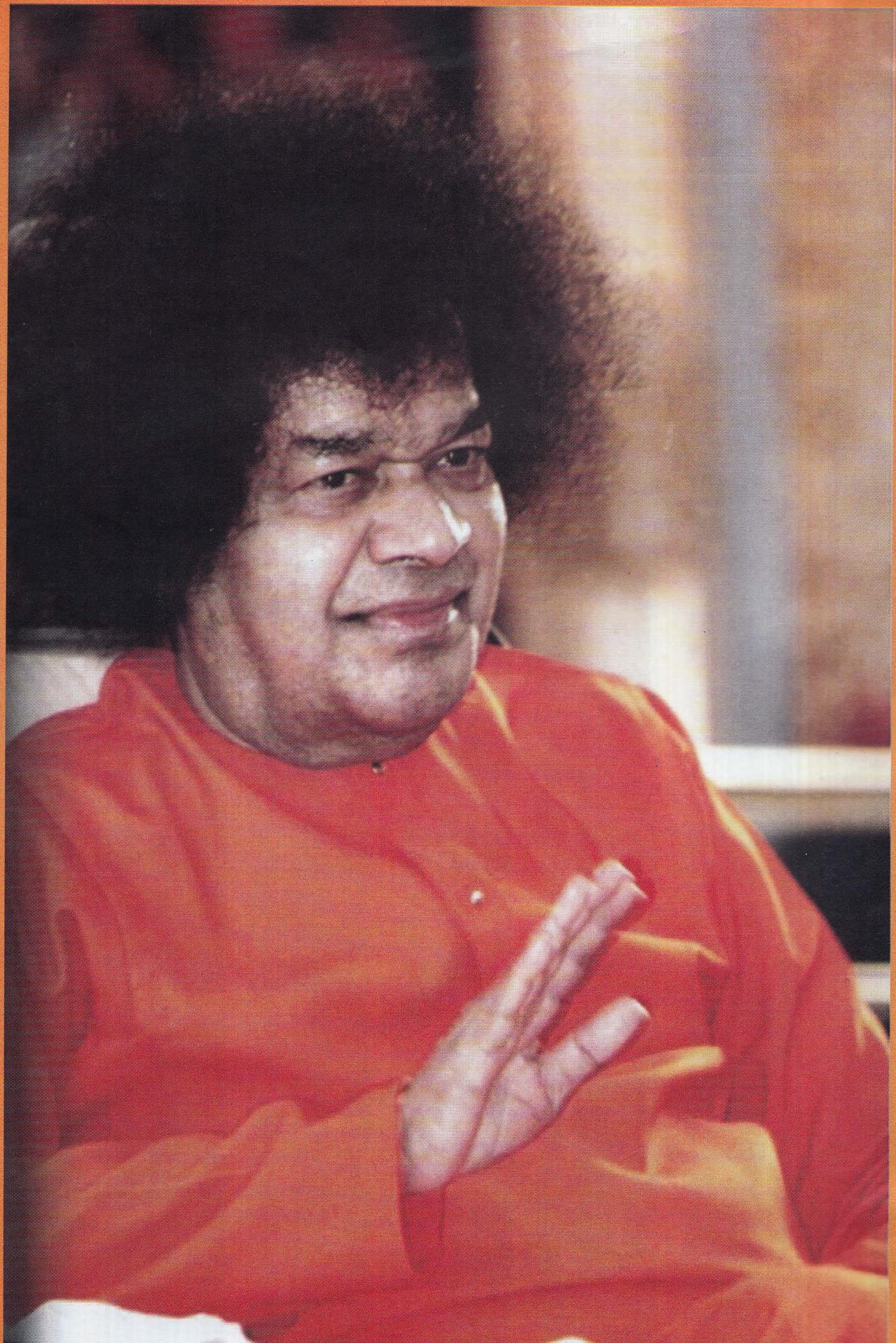
சாயி மார்க்கம்

இவொன்றுகளின் விசேட மலர்

பெ - டிசெம்பர் 2008

இலங்கை

ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிறுவனத்தின்
தமிழ் சஞ்சிகை

சாயி மார்க்கம்

Sai Markam

மலர்: 15	ஒரே ஒரு மதம் அது அன்பு என்னும் மதம்	மே - டிசம்பர் 2008
----------	--	-----------------------

பொருளாடக்கம்

1. அவதாரம் - ஆசிரிய தலையங்கம்	2
2. பகவானின் சுயசரிதை - ஆசிரியர்	4
3. ஓங்கார உபாசனை	14
4. பரப்பிரம்மம்	17
5. உண்மை இசையின் உன்னத மேம்பாடு	18
6. சத்யமும் தர்மமும்	21
7. ஆச்சார்ய வினோபா பாவேயின் நாம மாலை	23
8. பகவானின் கருணை	24
9. காயத்ரீ மந்திரம் அதன் சக்தியும் பலமும்	25
10. செய்திகள்	29

இலங்கை தனிப்பிரதி ரூபா 50/=
வருடச்சந்தா (4 பிரதிகள்) ரூபா 200=

வெளிநாடு வருட சந்தா U.S. டொலர் 15

சந்தா அனுப்பும் முகவரி: ஆசிரியர், சாயிமார்க்கம், 659 நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

காசோலை: Sai Markam
 Sathya Sai Seva Org (NZ)
 A/No 0402301 - 1
 Hatton National Bank
 Jaffna, SriLanka.

ஆசிரியர்: வைத்திய கலாந்தி.இ.கணேசமுரத்தி - 659 நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே: 021 2222832, 021 2225580

துணை ஆசிரியர்: திரு.ச.இ.சரவணபவன் - பிள்ளையார் கோவிலடி, தாவடி, கொக்குவில்.

தொ.பே: 021 2225442

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்
அவதாரம்

சத் சித் ஆனந்தம் என்கின்ற மகா சக்தி படைப்பில் சமநிலை குழம்பும் போது உதாரணமாகத் தர்மம் குன்றும் போது சமநிலையைத் திரும்பவும் ஏற்படுத்த மனித உருவம் எடுக்கின்றது. இதைத்தான் அவதாரம் என்கின்றோம். இதற்கு என்ன ஆதாரம்? கீதையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பல ஆஸ்மீக மகான்கள், தீர்க்கதறிசிகள், சமயநால்கள் கூறியுள்ளன. முன்னைய அவதாரங்களும் கூறியுள்ளன. தற்போதைய அவதாரமாகிய பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவும் பலமுறை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். அவரே அவதாரம் ஏன் மனித உருவத்தில் இறங்க வேண்டுமென்று விளக்கியுள்ளார். விசித்திரமான உருவங்கள் எடுத்தால் மனிதர்கள் காட்சிப் பொருளாக கண்ணாடிப் பெட்டியில் அடைத்து விடுவார்கள். மனிதரை வழிநடத்த வேண்டுமென்றால் மனித உருவமே உகந்தது. உதாரணமாக பறவைக்கூட்டமொன்று புயல் காற்றில் சிக்கி அவஸ்தைப்படும் போது நிலத்தில் நின்று வழிகாட்ட முடியாது. பறவை உருவமெடுத்து பறவைகள் சிக்கிக் கொண்ட இடத்திற்குப் பறந்து போய் அவற்றை வழிகாட்டிப் பாதுகாப்பான இடத்திற்கு கூட்டிவர வேண்டும்.

பூரணமான மகாசக்தி மனித உருவம் எடுத்தாலும், மகாசக்தியும் பூரணமாகவே இருக்கும், எடுத்த உருவமும் பூரணமாகவே இருக்கும். எப்போது எங்கே எந்தக் குடும்பத்தில் அவதாரிப்பதென்பதை மகா சக்தியே நிர்ணயிக்கும். தற்போதைய அவதாரம் 23.11.1926 அன்று புட்டப்பத்தி என்ற கிராமத்தில் ஈஸ்வரம் மா மூலமாக அவதரித்தார். இவ் வருடம் 83 ஆவது அவதார தினம் நவம்பர் 23 ஆம் திகதி சகல நாடுகளிலும் பயபக்தியுடன் கொண்டாடப்படும். சவாமி 14 வயதிலேயே (23.05.1940) தன்னைச் சாயிபாபா என்று வெளிக்காட்டி 20.10.1940 அன்று உலகப் பந்தங்களை விட்டு தனது அவதாரப் பணியைத் தொடங்கினார். சவாமி தனது அவதாரத்தைப் பற்றிக் கூறியவற்றைத் திரும்பவும் உள்வாங்குவோம்.

25.05.1947 அன்று தனது தமையனாருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறித்திருந்தார்:

எனது பணி: -

மனித குலத்தை அரவணைத்து சகலருக்கும் ஆனந்தம் நிரம்பிய வாழ்வை அளிப்பதேயாகும்.

எனது சத்தியம் (Vow): -

அறவழியிலிருந்து விலகியுள்ளோரைத் திரும்பவும் அறவழிக்குத் திருப்பி அவர்களைக் காப்பாற்றுவதேயாகும்.

அன்புடனும் ஈர்ப்புடனும் செய்ய வேண்டிய வேலை: -

திக்கற்ற வறியவர்களின் துன்பத்தை நீக்கி அவர்களுக்கு தேவையானதை அளிப்பதேயாகும்.

எனக்குப் பெருமை தருவது: -

என்னை வழிபடுவர்களையும் என்னையே சிந்திப்பவர்களையும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்று வதேயாகும்.

பக்தி என்பதன் பொருள்: -

இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் இலாபத்தையும் இழப்பையும் சமமாகக் கருதும் மனப்பாங்கேயாகும்.

“எனது பணியிலிருந்து விலகமாட்டேன். நான் ஒரு இடத்தைச் சேர்ந்தவனல்ல. என்னை எந்தப் பெயரில் அழைத்தாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்வேன். எனது உனது என்ற வேறுபாடு என்னிடம் இல்லை. நான் செயற்படுவதும் நடமாடுவதும் மனித குலத்தின் நன்மைக்காகவேயாகும். என்னை முழுமையாக ஒருவராலும், எந்தவொரு விசாரணைகளாலும் எவ்வளவு காலம் முயற்சித்தாலும் முடியவே முடியாது.....”

“முதல் 16 வருடங்கள், லீலைகள் செய்வேன். அடுத்த 16 வருடங்களில் பல அற்புதங்களைக் காண்பிப்பேன். 32 வயதிற்குப் பின்பு உபதேசமே எனது பிரதான ஈடுபாடாக இருக்கும்” “ஆண்கள் மத்தியில் ஆணாகத் தென்படுவேன். பெண்கள் மத்தியில் பெண்ணாகத் தென்படுவேன். பிள்ளைகள் மத்தியில் பிள்ளையாகவே மாறுவேன். தனிமையிலே நான் தெய்வமாவேன்.”

“நான், பால், தயிர், வெண்ணென்று, பழச்சாறு எடுப்பதில்லை. இந்த உடம்பு 95 வருடங்கள் வரை இருக்கும். நான் நித்திரை கொள்வதில்லை. நான் விரலால் காந்தில் எழுதுவதன் விளக்கம், உங்களின் பார்வைக்குத் தெரியாதவர்களுடன் தொடர்பாடல் கொள்வதேயாகும்.”

“அந்தப் பேயோட்டி தலைமயிரை வழித்த நாளிலிருந்து எனது தலைமயிர் வெட்டப்பட்டில்லை”

“பக்தர்களின் ஆனந்தமே எனது வாழ்வின் ஆதாரம்”

“மனிதன் சீவிப்பதற்காகச் செயலில் ஈடுபடவேண்டும். செயலில் ஈடுபட முன்பு அவன் தெரிவு செய்ய வேண்டும், சரியானதைத் தெரிவு செய்ய, மனித மேம்பாடுகளைப் பற்றி விளங்கியிருக்க வேண்டும். இதை அறிவதற்கு அவனுக்கு “நான் யார்” “எங்கே நான்” என்பவற்றைப் பற்றிய அறிவு அல்லது ஞானம் வேண்டும்.”

பகவானைப் பற்றி அறிய எத்தனை பிறப்புக்கள் எடுக்க வேண்டுமோ தெரியாது. அவரது போதனைகளின் மையம்: மனிதனில் ஆண்மீக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதும் சமுதாய நலனுமேயாகும்.

ஜெய் சாயிராம்

- ஆசிரியர் -

நாவினால் உண்டாகும் நாலு பாவங்கள்

1. பொய் சொல்லுதல்
 2. மற்றவர்களைக் குறை கூறுவது.
 3. மற்றவர்களைக் கேளி செய்வது.
 4. மித மின்சிக் கதைப்பது.
- சாயி பாபா

ஓம் ஸுப்ரீ சாமிராம்

பகவானின் சுயசரிதை

(பகவான் தனது அருளுறைகளில் அவ்வப்போது தனது வாழ்க்கைச் சரிதத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக் குறிப்புக்களில் சில இங்கு தரப்படுகின்றன)

ஸஸ்வரம்மா சத்திய நாராயண விரதத்தை மிகவும் முறையாகவே நோந்து பிடித்து வந்தார். அடுத்த வீட்டு சுப்பம்மா, பிறக்கப்போகும் பிள்ளைக்கு சத்திய நாராயணா என்றே பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று அறிவுரை கூறினார். ஸஸ்வரம்மா கிணற்றியில் நிற்கும் போது நீல நிற ஜோதி ஆகாயத்தில் தோன்றி காற்றுடன் வந்து அவரின் வயிற்றினுள் புகுந்ததை அவரும் உணர்ந்தார். அயல் வீட்டுச் சுப்பம்மாவுக்கும் தெரிந்தது.

குழந்தை பிறந்ததும் அழவில்லையென எல்லோருக்கும் கவலை. தட்டியதும் பிள்ளையினுடைய சிரிப்பைக் கண்டு எல்லோரும் திகைத்தார்கள். வளர்ந்து சிறு பையனானதும் கதைப்பது குறைவு, உணவில் ஒழுக்கமும், சைவ உணவையே உண்பதும், அசைவ உணவு உண்பவர் வீட்டுக்குப் போகாததும் இப் பையனில் காணப்பட்டன.

சிறு பராயத்திலிருந்தே அவர் சகபாடிகளுக்குப் போதித்தவையாவன: பெற்றோரை நேசி, வாக்கு உண்மையானதும் மென்மையானதும், அன்பாகவும், மகிழ்வாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களின் பொருளுக்கு ஆசைப்பட வேண்டாம், சமயம் அல்ல பெரிது ஒழுக்க நெறியே முக்கியம், சாதி வேற்றுமை பார்க்கக்கூடாது, சைவ உணவே உண்ண வேண்டும், புகைத்தல் மதுபானம் அருந்துதல் கூடாது, மாட்டு வண்டிச் சவாரி மாடுகளுக்குத் துன்பமானது என்பனவாகும். இப் போதனைகளால் சிறு பிள்ளைகளைக் கெடுக்கிறேன் என்று பெரியோர்கள் குறை கண்டுபிடித்துப் பெற்றோரிடம் என்னைக் கட்டுப்படுத்துமாறு வற்புறுத்தினார்கள். எனது பாட்டனார் என்னைத் தெய்வமாகவே உணர்ந்தார். நான் சிறு வயதிலிருந்தே மற்றையோருக்கு உதவி செய்து கொண்டு வருகிறேன். என்னிடம் அப்போது ஒரு சோடி காஞ்சட்டையும் சேட்டுமே இருந்தன. பெற்றோர்கள் என்னைத் தியாகி என்றும் வேதாந்தி என்றும் பகிடியாக அழைப்பார்கள். சிறு குடும்பப் பிரச்சினைகள் எழுந்ததால் பாட்டனார் சொத்துக்களைப் பிரித்து மக்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு என்னைத் தன்னோடு ஒரு அறையில் வைத்துக் கொண்டார். மக்கள் எவ்வளவோ கெஞ்சியும் அவர்களுடன் வசிக்க மறுத்து விட்டார். புட்டப்ரத்தியில் நடுநிலைப்பள்ளி இல்லாததால் ஒவ்வொரு நாளும் காலையும், மதியமும், மாலையும் புக்கப்பட்டினத்திற்கு நடந்து போய் வருவேன். அப்போது எனக்கு எட்டு வயது தான். பள்ளிக்குப் போகும்போது சோறு கொண்டு போக வசதியில்லை. மற்றவர்களுக்கு முன்னால் ராகி உருண்டைகளைச் சாப்பிட்டால் குடும்ப கெளரவத்திற்குக் குறை வந்துவிடுமென்று எண்ணி வீடு வந்தே மதிய போசனம் எடுப்பேன்.

பிறந்த நாள் முதல் இனிப்புப் பண்டங்களைத் தொட்டதேயில்லை. பழங்களோ, பாலோ தயிரோ எடுப்பதில்லை. ராகி உருண்டையும், கடலைச் சட்டினியும், இலைக் கறியும் தான் எனது கிரமமான உணவாயிருந்தது. நான் பாடசாலை போய்த் திரும்பும் போது மாலையில் காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் என்னால் தயாரிக்கப்பட்ட மினகு ரசம் வாங்கிக் குடிக்கக் காத்திருப்பார்கள். காய்ச்சலும் சுகமாகி விடும். பாட்டனார் எத்தனையோ தடவை எனது முச்சிலிருந்து ஓங்காரம் சோஹம் ஆகிய ஒலிகளைக் கேட்டுள்ளார். பாட்டனார் என்னிடம் கேட்டது. உயிர் பிரியும் பொழுது தனக்கு நீர் வாயில் ஊற்ற வேண்டுமென்றே, நான் அதைச் செய்தேன்.

தாயாருக்குப் பெற்றோர்கள் வைத்த பெயர் தேவகிரியம்மா பாட்டனார் எனது தெய்வீகத்தை உணர்ந்தமையால் தாயின் பெயரை சல்வரம்மா என்று மாற்றும்படி சொல்ல தகப்பனாரும் அப்படியே செய்தார். தெய்வீகத்தை உணர முடியாதவர்கள் எவ்வளவு லீலைகளைக் கண்டாலும் உணர மாட்டார்கள். கண்பார்வை இல்லாதவர் சூரியப் பிரகாசத்தை உணர முடியுமா? எனது மகிமையை அறிந்து பலர் வீட்டுக்கு வரத் தொடங்கினார்கள். அப்போது எனது தமையனார் புட்டப்ரத்திக்கு வந்தார், வந்து பாட்டனாரிடம் எனக்கு ஏதோ மனப்பிரமை பிடித்துள்ளது. சனங்களை வீட்டுக்கு வந்து பார்க்க விடவேண்டாம் என்று கூறினார். அவர் ஆசிரியராக இருந்ததால் அவர் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

எனக்கு 7 வயதிருக்கும் கொலரா நோய் புட்டப்ரத்தியில் பரவத் தொடங்கியது. அப்போதிருந்த சனத்தொகை 106 மட்டுமேயாகும். என்ன செய்வதென்று தெரியாது திகிலடைந்தார்கள். நான் மாலை 6 மணிக்கு ஒரு முக்கியமான இடத்தில் விளக்கேற்றி பஜனை செய்யும்படி சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே செய்தார்கள். நோயும் விலகியது. பிள்ளைகளின் ஆர்வத்தையும் துணிவையும் கண்ட பெற்றோர்கள் என்னை அவர்களுக்கு பாடல்கள் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி கேட்டார்கள். நான் மனித மேம்பாடுகள் இணைந்த கல்வியைக் கற்றுக் கொடுத்தேன். நானும் பிள்ளைகளும் காலையில் கிராமத்தைச்சுற்றி “பெண்டரி பஜன்” செய்தோம். நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் சிறு பிள்ளைப் பராயத்திலிருந்தே தெய்வீக உணர்வை எழுப்ப வேண்டும்.

நானும் சிறு நண்பர்களும் காலை 4.00 மணிக்கே ஆஞ்சநேயர் கோவிலை வலம் வருவோம். ஒருநாள் என்னையும் சுற்றிக் கும்பிட வருமாறு வற்புறுத்தினார்கள். அப்போது ஒரு பெரிய குரங்கு என் முன் தோன்றி தன்னைச் சுற்றி வருவது இராம பிரானுக்கு அழகல்ல என்று என்னைத் தடுத்தது. வந்தது ஹனுமான். இதைக் கண்ட பிள்ளைகள் வியப்படைந்தார்கள். அவர்களில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. சித்திராவதி நதிக்கரையில் மாலையில் போய் ஓடி ஆடி பின்பு பஜனையும் செய்வோம். நான் பாட்டுகள் இயற்றிக் கொடுப்பேன். சிறுவர்களில், கேசன்னா, ரங்கன்னா, சுப்பன்னா, ராமன்னா ஆகியோர் எனக்கு மிகவும் நெருங்கியவர்கள். தங்களது மடியில் என் தலையை வைத்துப் படுக்கும்படி அடம் பிடிப்பார்கள். ஒரு முறை வயது முதிர்ந்த ஒருவரின் மடியிலிருந்து அன்புடன் அளவளாவினேன். அந்த மனிதர், தானும் எனது தகப்பனாரும் விரோதிகள், ஆகவே இப்படி நடந்ததைச் சொல்ல வேண்டாம். என்று சொன்னார். நான் தகப்பனாரிடம் நடந்ததைச் சொல்லி இனிமேல் ஒருவரிடமும் வெறுப்பாக இருக்க வேண்டாம் என்றும் கூறினேன். அவர், வேறு என்ன சுப்பறாயுடு சொன்னான்? என்றார். “எனது தெய்வீகம் புட்டப்ரத்தியிலிருந்து உலகம் முழுக்க கலங்கரை விளக்காகப் பிரகாசிக்கும்” என்று சொன்னார் என்றேன். தகப்பனார் கோபத்துடன் “என்ன இது உன் தெய்வீகம்? எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்” என்று கோபங் கொண்டார். நான் மலர்கள் கொஞ்சத்தைக் கைகளில் எடுத்து நிலத்தில் வீசி நான் யார் என்பதைப் பாருங்கள் என்றேன். மலர்கள் ஒழுங்காக “ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபா” என்று நிலத்தில் அமைந்தன அன்று தொடங்கி தகப்பனாரும் என்னுடன் அவதானமாக நடந்து கொண்டார். சிறுபிள்ளைப் பராயத்திலேயே பிள்ளைகளுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் நல்லதைச் சொல்லிக் கொடுத்தேன்.

புக்கப்பட்டணத்தில் படிக்கச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. நான் ராகி உருண்டையை சீலையில் முடிச்சாகக் கட்டி மதிய போசனமாக எடுத்துச் செல்வேன். காய்ந்து போய் சீலையை விட்டு உருண்டை வராது. தண்ணீரில் உறைவைத்தால் தான் பிரித்து எடுக்க இயலும். ஒரு பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளை சாதம் சூப் கொண்டு வருவான். நாங்கள் எல்லோரும் பகிர்ந்தே உண்போம். பகிர்ந்து உண்பதில் எவ்வளவு ஆனந்தம். இப்பொழுது மாணவரிடையே பொறாமையும், வெறுப்புமே மேலோங்கியுள்ளது. வகுப்பில் நான் தான் இளையவன். தோற்றுத்திலும் சிறியவன். ஆசிரியர்கள் என்னில் மிகவும் அன்பு. நானும் ஏனைய பிள்ளைகளும் ஆசிரியர்களைப் பயபக்தியிடன்

மதித்து நடந்தோம். ஆங்கில ஆசிரியர் மெஹ்பூப் கான், ஜயங்கார் என்போருக்கு என் மேல் அபார் அன்பு. வயது வித்தியாசம் பாராது என்னிடமும் மரியாதையைக் காட்டினார்கள். இந்திய கலாச்சாரமும் ஆண்மீகமும் வாய்மைக்கும், தர்மத்திற்குமே முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. உதவி செய்யாவிட்டாலும் மிகவும் பணிவடன் அதைச் சொல்ல வேண்டும். நான் சில சந்தர்ப்பங்களில் கடுமையாக இருப்பேன். தேவை ஏற்படும் போது வைரம் போல் கடினமாகவும், நெய்போல் மென்மையாகவும் நடப்பேன். பாட ஆசிரியர் ஒருவர் என்னை வாங்கிலில் ஏறி நிற்குமாறு தண்டித்தார். பாடம் முடிந்து அவர் போக முனைந்த போது கதிரையை விட்டு எழும்ப முடியவில்லை. என்னை இறக்கியதும் கதிரையும் அவரை விடுவித்தது. ஆசிரியர்கள் என் மேல் அன்பு சொரிவதைப் பார்த்து சில மாணவர்கள் பொராமையும் வெறுப்பும் கொண்டார்கள். இதனால் என்னை மண்ணுக்குள்ளும், ஆற்றுக்குள்ளும் தள்ளி விழுத்துவார்கள். ஆனால் நானோ மிகவும் அமைதியுடனேயே இருப்பேன். “அன்பு தான் எனது உருவும், சகிப்புத் தன்மையே எனது இயல்பு, நீங்கள் வேண்டியதைச் செய்யுங்கள்” என்று சொல்வேன். எனக்குக் கிழிந்ததைத் தைக்கக்கூட வசதியில்லை. ஆனால் ஒருவரிடமிருந்து இரவலோ, உதவியோ பெறுவதில்லையென சங்கல்பப்பம் பூண்டிருந்தேன்.

அரசாங்கத்தால் நடாத்தும் பரீட்சைக்குப் போக வேண்டியிருந்தது. நான் புக்கப்பட்டனம் வரை நடந்து சென்று பின்பு 8 பேர் மாட்டு வண்டியில் பெறுகொண்டா போய் பரீட்சை எழுதினோம். போகும் போது புட்டபர்த்தியிலுள்ளவர்கள் அழுது பிரியாவிடை கொடுத்தனுப்பினார்கள். இரவு 9 மணிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தோம். நான் ஒருவன் தான் முதல் வகுப்பில் சித்தியடைந்தேன். புக்கப்பட்டினம் திரும்பியதும் கிராமத்தவர்கள் பெரும் வரவேற்புக் கொடுத்தார்கள். மேல் படிப்பிற்காக எனது தமையனார் சோமராஜ் கமலாபுரம் கூட்டிச் சென்றார்.

ஒரு நாள் புக்கப்பட்டனம் போய் வரும் போது ஆச்சியின் துப்பல் என் சேட்டின் மேல் விழுந்தது. ஆச்சி உடனே எனது சட்டையைக் கழற்றி கழுவித் தந்தார். அக்காலத்து கிராமத்திவர்களிடம் அன்பு, தூய்மை, செய்ந்திரி, மற்றவாமை எல்லாம் மேலோங்கியிருந்தன. எனக்கு 20-30 வயது முத்தவர்கள் கூட என்னிடம் வந்து பாடம் கேட்டுப் படிப்பார்கள்.

கமலாபுத்தில் தமையனாருடன் இருந்தேன். அங்கு குடிநீர்ப்பஞ்சம். காலையும், மாலையும் சில மைல்கள் தூரம் நடந்துகுடங்களில் நீர் எடுத்து வருவது எனது வேலை. பாடசாலையில் மூன்று பேராக வாங்கிலில் இருப்போம். எனக்குப் பக்கத்தில் ரமேஷாம், சுரேஷாம் இருப்பார்கள். நாம் மூவரும் எல்லாப் பரீட்சைகளிலும் அதி சித்தி பெறுவோம்.

ஒவ்வொரு வருடமும் புஷ்பகிரி என்ற இடத்தில் பெரிய வியாபாரச் சந்தை நடைபெறும். எனது பாடசாலையிலிருந்து சாரணர்கள் அங்கு போய்ச் சேவை செய்வார்கள். எங்களது வகுப்பும் போக வேண்டியிருந்தது. நான் தான் வகுப்புத் தலைவன். என்னிடமோ காக்கிக் கார்ச்சட்டை சேட்டு வாங்கப் பணமில்லை. உடம்பு சுகமில்லையென காரணம் காட்டி போவதைத் தாமதித்தேன். ரமே’ எனது நிலைவரம் தெரிந்து 1 சோடி கார்ச்சட்டை சேட்டு கொண்டு வந்து என்னை ஏற்கும்படி கெஞ்சினான். எடுக்காவிட்டால் உயிரையும் மாய்த்துவிடப் போவதாகவும் சொன்னான்: நான் சொன்னேன், “நீ எனது உடன் பிறப்புப் போல எங்களுக்குள் வியாபாரம் வேண்டாம்”. எமது சிநேகம் இதய பூர்வமானது. பண்டமாற்று நடந்தால் அது தூய்மையான அன்பாகாது. நீயே எடுத்துக் கொள்” அக்காலத்தில் நான் சொன்னால் ஏனைய பிள்ளைகள் அதன்படி நடந்தார்கள். நான் நடந்தே அந்த வியாபாரச் சந்தைக்குப் போய் அது முடியத் திரும்பினேன். வீடு வந்ததும் தமையனார் வீட்டு வேலை பார்க்க ஆள் இல்லாத போது யார் போகச் சொன்னது என்று தண்டித்தார். தகப்பனார் கேள்விப்பட்டு என்னைத் தன்னோடு அழைத்துப் போக வந்தார். நான் ஒன்றும் பேசவில்லை. நான் முத்தவர்களைப் பற்றி ஒரு போதும் குறை சொல்வதில்லை. எனது குடும்பக் கெளரவத்தையும் பாதுகாத்தேன்.

மலபுரத்தில் மாணவனாக இருந்த போது நானும் மாணவர்களும் புகையிரத நிலையத்திற்குப் போய் ஆஸ்மீக்க கருத்துக்களைப் பற்றி ஆராய்வோம். அப்படி ஒரு நாள் இருக்கும் பொழுது புகையிரதம் நிலையத்தில் நின்றதும் வெள்ளைக்காரன் (அவரின் பெயர் வூல் மெசிங் - இழடக ஆநளைபெ) இறங்கி ஒடி வந்து என்னைப் பார்த்தார். அவரின் கண்களில் இருந்து ஆண்தக் கண்ணீர் பெருகியது. என்னைப் பிடித்துக் கொண்டு போகப் போகிறாரென்று பயந்து என்னுடன் இருந்த ரோம் வீட்டுக்கு ஓடிப்போய் அவனது தகப்பனாருடன் ஜீப்பில் வந்து என்னைத் தங்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டு போனார்கள். வெள்ளைக்காரன் என்னைத் தொடர்ந்து வீதியில் நின்றபடி நான் இருந்த வீட்டை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டார். அவர் பின்பு வேறு புகையிரதத்தில் போய் விட்டார். அவர் என்னை வைத்திருந்த வீட்டுக் கதவில் பென்சிலால் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்: “தெய்வீகமான அந்தப் பின்னையை உங்கள் வீட்டில் வைத்திருப்பதற்கு நீங்கள் மிகவும் பாக்கிய சாலிகள். நான் அவ்வளவு பாக்கியசாலி இல்லை” பின்பு அவர் ரீயாவுக்குப் போய் விட்டார். பல வருடங்களுக்குப் பின்பு மெசிங் என்னைத் தேடி கமலாபுரம் சென்று பின்பு வைற்பீல்ட் வந்து சேர்ந்தார். எனது தரிசனத்திற்குப் பின்பு வைற்பீல்ட் அதிபருக்கு சொன்னார் “சுவாமி கடவுள் தான் அவர் தனது முழுத்தன்மையையும் வெளிப்படுத்தவில்லை. சாதாரண மனிதன் போலக் காட்டிக் கொள்கிறார். அவரைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவட்டத்தைப் பார்க்க முடிந்தால் அவரின் சுயரூபம் விளங்கும். அடுத்த நாள் என்னைச் சுற்றியுள்ள விசாலமான ஒளி வட்டத்தை அவர் கண்டார். கண்ணீர் ததும்ப எனக்குச் சொன்னார் “எனது அன்பானவரே நீர்தான் எல்லாம் எனக்கு. நான் ஒரு கருவிதான்”. நான் அவருக்குக் காட்ட வேண்டியதெல்லாம் காட்டி. சொல்ல வேண்டியதெல்லாம் சொன்னேன். “தெய்வம் மனுஸ் ரூபனே” என்ற பதத்தையும் “கடவுள் மனிதனாக அவதரித்து சாதாரண மனிதர் போலவே தென்படுவார்” என்று விளக்கிக் கூறினேன். ரீயாவிற்குத் திரும்பிப் போய்விட்டார். ஒருநாள் நானும் அதிபர் நரேந்திராவும் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மெசிங் திடீரெனத் தென்பட்டார். அவர் எப்படி அங்கு தோன்றினாரென்று ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. தென்பட்ட மாதிரியே சடுதியாக மறைந்தும் விட்டார். இந்த அற்புத நிகழ்வை எல்லோராலும் பார்க்கவும் முடியாது, நான் விளக்கம் கொடுத்தாலும் விளங்கவும் முடியாது.

எனது கவிதைத் திறைமையை அறிந்து “பால பாஸ்கர்” என்ற மருந்துக்கு வியாபார விளம்பரத்திற்காக கவிதை எழுதிக் கொடுத்தேன். வியாபாரம் பெருகியது. எனக்கு உபகாரங்கள் கொண்டு வந்தார் கடைச் சொந்தக்காரன். நான் கைநீட்டி வாங்குவதில்லை. ஒன்றே ஒன்று தான் தரும்படி கேட்கிறேன் அதாவது தூய அன்பு. இந்த அன்பும் எனதே. எனது பொக்கு த்தைத் தான் தரவேண்டும் என்று கூறினேன்.

பலர் என்னை வந்து சந்திப்பதாலும், எனது லீலைகளை ஏற்க மறுத்தும், தமையனார் பள்ளி விடுதலை விட்டதும் புட்டப்பத்திக்கு அனுப்பினார். அங்கும் நான் தொடர்ந்து கவிதைகள் இயற்றி, நாடகங்களும் எழுதி நடித்தேன். எனது ஆற்றல் தமையனார் தேசமராஜாவில் பொறுமையை எழுச் செய்து விட்டது. அவர் என்னைத் தன்னுடன் உரவ கொண்டாவுக்கு கூட்டிச் சென்று அங்கே பாடசாலையில் சேர்த்தார்.

உரவ கொண்டா அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்மிபதி காலையில் என்னைத் தன் அலுவலகத்தில் கூப்பிட்டு என் கால்களை வருடுவார். அப்படிச் செய்ய வேண்டாமென்று சொன்னாலும் “உன்னிடம் அபாரமான தெய்வீக சக்தி உள்ளது” என்று சொல்லுவார். அவர்களின் பூர்வீக கர்ம விளைவினால் எனது தெய்வீகத்தை உணர முடிந்தது. புக்கப்பட்டணத்தில் படிப்பித்த ஆசிரியர் மெய்ப்புக்கான இப்பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்து விட்டார். இவர்களுடன் ஸ்ரீபேராஜா, ஸ்ரீதம்மிராஜா ஆகிய ஆசிரியர்களும் என்னோடு மிகவும் பயபக்தியுடன் நடந்து கொண்டார்கள்.

பாடசாலைத் திருநாள் ஒன்றிற்கு என்னை நாடகம் எழுதி நடிக்கச் சொன்னார்கள். அப்போது எழுதிய நாடகம் தான் “செப்பினாத்து செஸ்தாரா” (சொன்னபடி செய்கிறார்களா?)

அன்று ரூஸ்யேந்திரமணி என்ற பேர் போன நடனக்காரியும் வருவதாக இருந்தது. அவர் அன்று வரமுடியவில்லை. அதிபர் ஆழந்த கவலையில் இருந்தார். நான் நடனக் காரியின் நடனத்தை ஆடுவேன் என்று அவரிடம் சொல்லித் திறமையாக அடினேன். நான் பெண் உடப்புப் போட்டுப் பெண் பொல் நடனமாடியது பலருக்குத் தெரியாது. நடனத்தை மெச்சி பரிசில் தர அழைத்த பொழுது தான் நான் தான் நடனப் பெண்மணியாக நடித்தது தெரிய வந்தது. கூட்டம் கூட்டமாக என்னைச் சந்திக்க வரத் தொடங்கிலிட்டார்கள். தமையனார் பொறுக்க முடியாது என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகும்படி தகப்பனாருக்கு அறிவித்தார். தகப்பனாருடன் புட்பர்த்திக்கு திரும்பினேன்.

புட்பர்த்தியில் பாட்டனாருடன் தங்கினேன், அங்குள்ளவர்கள் எனக்கு பிசாசு பிடித்துள்ளது என்று சொல்லி பிசாசு கலைக்கும் நிபுணரிடம் கூட்டிச் சென்றனர். அவன் பலவிதமான சித்திரவை தக்குப்படுத்தினாலும் நான் தளம்பவில்லை. சகோதரி வெங்கம்மாவினால் பொறுக்க முடியாமல் இரவோடிரவாக வீடு வந்து சேர்ந்தோம். தமையனார் திரும்பவும் உரவ கொண்டாவுக்குக் கூட்டிச் சென்றார்.

உரவ கொண்டா பாடசாலையில் எனக்கு இருபக்கத்திலும் ரமேஸ், சுரேஸ் ஆகியோர் இருப்பார்கள், அவர்கள் என்மேல் அபார அன்பு வைத்திருந்தார்கள். நுரூடூஹ பரீட்சை நடந்தது. அவர்களுக்காக நானே பரீட்சை எழுதினேன். மூவரும் முதல் வகுப்பில் சித்தியடைந்தோம். நான் செய்தது சரியில்லையென்று சிலர் சொல்லலாம். என்மீது அசையாத நம்பிக்கை வைத்தவர்களை நான் ஒருபோதும் கைவிடமாட்டேன். நம்பிக்கை வைத்தவர்களின் காரியம் கைக்காடாமற் போகவில்லை. சில உயர்வு தாழ்வுகள் ஏற்படலாம். இறுதியில் வெற்றியே கிட்டும்.

அயல் நகரத்தின் மாநகராட்சி ஆணையாளரும், பாரியாரும் என்னைத் தங்கள் வீட்டில் சிலநாட்கள் தங்கியிருக்குமாறு கெஞ்சிக் கேட்டனர். தமையனாரும் ஒத்துக் கொண்டார். பாடசாலை அதிபரும் ஒத்துக் கொண்டார். நாம் அங்கு போய்த் தங்கினோம். நான் அவர்களின் கனவில் போய்ச் சொன்னதைச் செய்தார்கள். 3 நாட்களுக்கப் பின்பு ஹம்பி என்ற கிராமத்திலுள்ள விருபாட்டீர் ஆஸ்யத்திற்கு எல்லோரும் சென்றோம். நான் கோவிலுக்குள் போக மறுத்தேன். அதனால் என்னை வெளியே தங்களது பொதிகளைப் பாதுகாக்குமாறு எனது தமையனார் கட்டளையிட்டார். உள்ளே சென்றதும் ஆரத்தி காட்டும் பொழுது நான் மூலஸ்தானத்தில் இருப்பதைக் கண்டார்கள். தமையனார் கோபங் கொண்டு உடனே வெளியே வந்து பார்த்தார். நான் அங்கேயும் நின்றேன். அடிக்கடி உள்ளும் வெளியேயும் பார்த்தார் இரு இடத்திலும் என்னைக் கண்டார். அப்போது தான் எனது தெய்வீகத்தை அவர் ஒரளாவு உணர்ந்தார். மாநகராட்சி ஆணையாளருக்கு ஏற்கனவே எனது தெய்வீகம் புலப்பட்டு விட்டது. இரு இடத்தில் ஒரே சமயத்தில் பிரசன்னமானேன். உரவகொண்டாவுக்குத் திரும்பும் நேரம் வந்தது. ஆணையாளர் உடுப்பு முதலியன அன்பளிப்பாகத் தர முயற்சித்தார். நான் வாங்க மறுத்தேன். பின்பு எவ்வளவோ வற்புறுத்தலின் பின்பு “கொலர் ஊசி” ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

உரவக்கொண்டாவை வந்தடைந்தோம். அடுத்த நாள் பாடசாலைக்குப் போகும் போது அந்தக் கூட்டுக்க கொலர் ஊசி விழுந்து தொலைந்து விட்டது. எல்லோரும் தேடியும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அன்று ஞாயிறு 20 ஆம் திகதி அக்டோபர் மாதம், கொலர் ஊசி தொலைந்ததுடன் எனக்கும் உலகத்திலுள்ளவற்றிற்குமுள்ள பற்று நீங்கி விட்டது. சனக்கூட்டம் அந்த இடத்தில் சேர்ந்து விட்டது. ராமராஜா என்பவர் “கடவுள் எங்கே? நாங்கள் பார்க்கலாமா?” என்று கேட்டார். நான் முந்தி எப்போதோ கொடுத்த மோதிரம் அவரின் கையிலிருந்து என் கைக்குள் வந்துவிட்டது. எல்லோரும் திகைத்து எப்படிச் செய்தேன் என்று கேட்டார்கள். “எதுவும் என்னால் செய்ய முடியும். எல்லாம் என் கையிலே இருக்கின்றது” என்று விளக்கம் கூறினேன். தமையனார் அப்போது தான் எனது தெய்வீகத்தை உணர்ந்தார். எதை அப்போது தேடினாய்? என்று

கேட்டார். “எனது கை, எனது துணி என்றெல்லாம் சொல்கிறீர்கள். அந்த எனது யார்? எந்த யார் எமது சுயரூபம். நான் அவதாரம் எடுத்ததன் நோக்கமே மக்கள் தங்களின் சுயரூபத்தை உணர வேண்டுமென்பதற்காகவே” என்று சொன்னேன். அன்று தொடக்கம் முன்னைய ஆசிரியர்கள் என்னை குருஜி என்று அழைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். நான் புத்தகங்களைப் போட்டு விட்டு சத்திய சாயி பாபா என்று என்னை கூப்பிட வைத்தேன். இந்தப் பெயர் உடம்புக்கு மக்களால் வைத்த பெயர். நான் ஆஞ்சஞ்சியலு என்பவரின் வளவிற்குப் போய், பெரிய பாறைக் கல் மீது வைத்த பெயர். நான் ஆஞ்சஞ்சியலு என்பவரின் வளவிற்குப் போய், பெரிய பாறைக் கல் மீது உட்கார்ந்து “மானச பஜூரே குரு சரணம் துஸ்தரபவ சாகர தரணம்” என்ற பஜைனைப் பாடலை பாடச் சொல்லிக் கொடுத்தேன். இப்பொழுதும் அந்தப் பாறைக் கல் உள்ளது. அதைச் சுற்றி கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. நான் யார்? என்று கேட்டதற்கு, “நீங்கள் என்னை என்ன சுற்றி கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. நான் யார்? என்று கேட்டதற்கு, “நீங்கள் என்னை என்ன பெயரில் அழைக்கிறீர்களோ அதே உருவத்தைக் காட்டுவேன்.” என்று பதில் சொன்னேன் நான் பாடசாலைக்குப் போகாததால் பாடசாலையும் குழம்பி விட்டது. எனது நடத்தையும் முழுமையாக மாறிவிட்டது. இதைத் தாங்க முடியாது எனது நண்பனாயிருந்த ரமே கிணற்றில் பாய்ந்து உயிர் நீத்தார். சுரே மாணவன் பித்துப்பிடித்து என் நாமத்தையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். நான் அவன் பொங்களுரிமூளை மனநோய் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான். நான் அங்கு போய்க் கூப்பிட்டதும் நிமிர்ந்து பார்த்துப் பின் கண்களை முடிக்கொண்டான். இந்த இருவரும் நாயாக மறுபிற்பெடுத்து சிறிது காலம் என்னுடன் புட்டபர்த்தியிலிருந்தார்கள். இருநாய்களும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக என் காலடியிலேயே இறந்தன. கடைசியாக என்னுடன் கலந்து விட்டார்கள்.

எனது வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் கர்ணம் சுப்பம்மா என்ற அருமையான பக்கதை வசித்து வந்தார். அவர் தான் தருமங்கள் எப்போதும் செய்வார். கடவுளால் தரப்பட்ட செல்வத்தையே தான் மற்றவர்களுடன் பகர்ந்து கொள்வதாகச் சொல்லுவார். அவர் என்னை சத்தியா, சத்தியா என்றே அழைப்பார். எனக்குப் பலகாரம் தயாரித்துத் தர வந்தால் என்னுடன் இருக்கும் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் கொடுக்கச் சொல்வேன். அவரும் அப்படியே செய்வார்.

ஒரு நாள் எல்லோருக்கும் சோறும், சூப்பும் கலந்து பரிமாறினார். என்னுடன் வந்த பிள்ளைகளுக்கு கையில் போட எல்லோரும் உண்டார்கள். கடைசியாக சிறிதளவு எஞ்சியதும் எனது வாயினுள்ளே போட்டார். இதைப் பார்த்த சிறுவர்கள் சுப்பம்மா ஏன் தங்களுக்கும் என்றே வாய்க்குள் ஊட்டவில்லையென்று மெதுவாகத் தங்களுக்குள் விமர்சித்தார்கள். சுப்பம்மா வாய்க்குள் உண்டார்ப்படுத்த வேண்டும். “என்று விளக்கம் கொடுத்தார். பின்பு என்னைச் சில இலைகள் சந்தோப்படுத்த வேண்டும். “என்று விளக்கம் கொடுத்தார். பின்பு என்னைச் சில இலைகள் கொண்டு வருமாறு பணித்து விட்டு பிள்ளைகளுக்கு,” பிள்ளைகளே ராஜூ சாதாரண கொண்டு வருமாறு பணித்து விட்டு பிள்ளைகளுக்கு, பிள்ளையல்ல. அரசர்களுக்கெல்லாம் மேலான அரசன். வருங்காலத்தில் இது உண்மையாகும். அவர் இடும் கட்டளைகளைத் தவழாது பின்பற்றவும். என்று போதித்தார். அத்துடன் நான் தான் அவரின் முச்சே என்றும் சொன்னார்.

என்னுடைய அளவிலா அன்பையோ, சமநோக்கையோ, தெய்வீகத்தையோ சிறிதளவு கூட விளங்கமுடியாது. எனது மைய நோக்கு “லோகா சமஸ்தா சகினோ பவந்து” என்பதேயாகும். எனது மகிழை அயல்கிராமங்களுக்குப் பரவத் தொடங்கியதும் என்னைப் பார்க்க வருவோர் என்னிக்கையும் பெருகிவிட்டது. மனநோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள், பேய் பிடித்தவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டு சுகமானார்கள். சனக்கூட்டம் பெருக சுப்பம்மா என்னைத் தன் வீட்டில் தங்கும்படி வேண்டினார். நானும் சம்மதித்து அங்கே தங்கினேன். சுப்பம்மா வநும் பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் சலிக்காது உணவளித்து உபசரித்தார். அவரின் பக்தி யசோதா கிருஸ்னாவதாரத்தில் கொண்ட பக்தியிலும் பார்க்கக் கூடியதாயிருந்தது. தாயார்

ஸஸ்வரம்மாவும், சுப்பம்மாவும், அயல்வீட்டாரும் மிகவும் நேசமாகவே பழகினார்கள். ஆனால் அயல்வீட்டு ஆண்களோ பகைமை கொண்டாடினார்கள்.

ஒருநாள் சுப்பம்மாவை எனக்குச் சிவப்பு நிற நீள அங்கி தைத்துத் தருமாறு கேட்டேன். நான் தூறவற அங்கி அணியும் காலம் அப்போது வந்து விட்டது. ஸஸ்வரம்மா கண்டதும் விறைத்துப் போனார். சுப்பம்மா பிராமணக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சத்திரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த என்னை வீட்டிற்குள் அழைத்துப் பராமரித்ததால், பிராமண குடும்ப அங்கத்தவர்கள் கோபங் கொண்டு சுப்பம்மாவைப் புறக்கணித்தார்கள். சுப்பம்மா ஒரு கவலையுமடையாது என்னைவிட மாட்டேன் என்று விடாப்பிடியாகச் சொன்னார்.

என்னைப் பார்க்க வரும் மக்கள் தொகை பெருகிக் கொண்டே போக சுப்பம்மாவின் வீடும் போதாமற் போய்விட்டது. எனக்காக வேறு அறையொன்றைக் கட்டி என்னை அங்கே வசிக்க வைத்தார்கள். எனது சிநேகிதர்கள் விறாந்தையில் படுக்க, நான் அறையினுள் சஞ்சிப்பேன். அறைக் கதவை வெளியில் பூட்டினாலும். நான் வெளியே வந்து பல இடங்களில் தென்படுவேன். இந்த அற்புத நிகழ்வு நாளாந்தம் நடைபெற்றது. ஒருநாள் என் மீது வெறுப்புக் கொண்டோர், கதவைப்பூட்டி வீட்டுக்குத் தீ வைத்தார்கள். பிள்ளைகள் கத்தத் தொடங்கினார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தர்மம் காப்பாற்றும் என்று சொல்லி ஆறுதலடையச் செய்தேன். சிறிது நேரத்தில் வீட்டுக்கு மேலே மாத்திரம் மழை “சோ” எனப் பெய்தது. தீயை அணைத்தது. சுப்பம்மா யாரின் வேலையென்று கண்டுபிடிக்கும்படி எல்லோருக்கும் வேண்டுதல் விடுத்தார். 5 பேர் பிடிப்பட்டார்கள். அவர்களைக் கிராமத்திலிருந்து வெளியே போகும்படி சுப்பம்மா தண்டித்தார். நான் அவர்களை மன்னித்து விடும்படி சுப்பம்மாவை இரங்கிக் கேட்டேன். அவரும் மன்னித்தார். அந்த 5 பேரும் என்னைத் தங்கள் தோள் மீது தூக்கி ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். அன்று தொடங்கி சுப்பம்மா திரும்பவும் என்னைத் தன் வீட்டிலேயே வைத்திருந்தார். பத்துப் பேர் மட்டில் என்னிடம் மிக நெருங்கிய நண்பர்களாகப் பழகினார்கள். நான் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் கைநீட்டி ஒன்றும் வாங்குவதில்லை. என்னை நிந்திப்பவர்களுக்கும் வாரி அள்ளிக் கொடுப்பேன்.

எமது கிராமத்தில் பெரிய வீட்டுப் பெண் ஒருத்திக்கு சுப்பம்மாவில் விருப்பமில்லை. நான் அங்கேயே இருப்பதால் என்னோடும் கோபம். என்னை ஒரு நாள் காலை உணவு உண்பதற்காக வீட்டிற்கு அழைத்தார். சுப்பம்மாவுக்கு விருப்பமில்லை. அப்பெண்ணின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிவதற்காக அவரின் வீட்டுக்குப் போனேன். நஞ்சுடன் கலந்த வடையை எனக்கு உணவாக அளித்தார். நஞ்சு கலந்ததென்று தெரிந்தும் உண்டேன். நஞ்சு இரத்தத்தில் கலந்து உடம்பும் நீல நிறமாக மாறியது. இதை அறிந்த சுப்பம்மா, ஸஸ்வரம்மா ஏனையோர் ஓடி வந்து அந்தப் பெண் மீது ஆத்திரம் கொண்டார்கள். நான் அவர்களைச் சாந்தப்படுத்தி “அப் பெண் தான் விரும்பியதைச் செய்தார், இப்போது நான் விரும்பியதைச் செய்கிறேன்”. என்று சொல்லி ஒரு பேணியில் தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொன்னேன். பேணியைக் கையில் எடுத்ததும், அதிலிருந்த நீர் நீல நிறமாக மாறியது. நஞ்சும் வெளியே வந்து விட்டது. ஒருவரும் அப்பெண்ணுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யக் கூடாதென்று வற்புறுத்திச் சொன்னேன்.

இது போலவே பலவிதமான சோதனைகளைக் கடந்த பின்பே மக்கள் என்னைச் சாயிபாபா என்று ஏற்றுக் கொண்டார்கள். என்னைப் போல சிலர் மயிரை வளர்த்தும் நீள அங்கி அணிந்தும் தங்களை பாபா என்று பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அவர்களின் ஏமாற்று வித்தை நெடு நாட்கள் நீடிக்கவில்லை. சுவாமியின் புகழும் பெயரும் மற்ற நாடுகளுக்கும் பரவத் தொடங்கியது.

கணவன் இறந்த பின்பு சுப்பம்மா எனக்காக எனது வேலையையே முழுநேரமும் செய்தார். ஒருத்தவை, சுப்பம்மா உனக்கு என்ன வேண்டுமென்று கேட்டேன்? அவர் “எனக்கு வேறு ஒன்றும் வேண்டாம் எனது கடைசித் தறுவாயில் உங்களின் கைகளால் சிறிது நீர் வாயில் ஊற்றினால் அதுவே போதும்” என்று சொன்னார். நானும் அதைச் செய்வதாக வாக்களித்தேன்.

சில வேளைகளில் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் குகைகளுக்குள் போயிருந்து விடுவது வழக்கம். சுப்பம்மா என்னைத் தேடி எனக்குச் சாப்பாடும் கொண்டு வந்தும் தருவார். ஒருநாள் நான் “ஹரிஜன்” வீட்டில் உணவு அருந்தப் போவதாகச் சொன்னேன். அவர் தானும் உடனே என்னுடன் வந்து அந்த வீட்டில் உணவு அருந்தினார். அவரும் என்னைப் போல் சாதி வேறுபாட்டைக் காணவில்லை.

நான் அடிக்கடி மக்களுடன் சித்திராவதி நதிக்கரைக்குப் போவதுண்டு. மக்களுடன் அளவளாவி பொருட்கள் சிறுடித்து மகிழ்வடன் வருவது வழக்கம். திரும்பும் பொழுது சீலாம்மாவும் குமரம்மாவும் முன்னுக்கே ஒடிப் போய் எனக்கு அராத்தி எடுக்க ஆயத்தமாய் நிற்பார்கள். ஒரு நாள் அவர்களை நிறுத்தி சுப்பம்மாவைப் போகச் சொன்னேன். சுப்பம்மா மந்திரை அடைந்ததும் அங்கே ஒரு நாக பாம்பு இருப்பதைக் கண்டார். அதில் என்னைக் கண்டு சாயி நாகேஸ்வரா என்று கையால் பிடித்தார். பாம்பும் கடிக்காது அவரின் கையைச் சுற்றியது. நானும் மற்றவர்களும் அங்கே ஒரு நாக பாம்பு இருப்பதைக் கண்டார். அதில் என்னைக் கண்டு சாயி நாகேஸ்வரா என்று கையால் பிடித்தார். பாம்பும் கடிக்காது அவரின் கையைச் சுற்றியது. நானும் மற்றவர்களும் அங்கு போனோம் பாம்பும் இறங்கிப் போய்விட்டது, சுப்பம்மா, குமரம்மாவிற்கப் பதிலாக என்னை அனுப்பியது அவர்களைப் காப்பாற்றுவதற்குத் தானே” என்று சொன்னார். சுப்பம்மா இது மாதிரி எத்தனையோ அற்புதங்களை நேரில் கண்டார். ஒரு நாள் பகிடியாக அவரது கணவனைக் காண விரும்புகிறாரா எனக் கேட்டேன். அவர் தனக்கு அப்படியொரு ஆசையுமில்லையென்றும். அவர் சுவாமியின் அற்புத லீலைகளைக் கண்டு களிக்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை என்றும் சொன்னார். சிறிது வற்புறுத்தலுக்குப் பின் கணவனைக்காணச் சம்மதித்தார். அவரை அவர் வீட்டுக்குப் பின் பக்கம் போய்ப் பார்க்கச் சொன்னேன். அங்கே மரத்தின் கீழே இருந்து கணவன் சிகிரெட் குடிப்பதைக் கண்டார். இறந்த பின்பும் சிகிரட் குடிக்கும் பழக்கத்தை விடவில்லையா? என்று கேட்டுவிட்டு வீட்டுக்குள் திரும்பிவிட்டார். அவரின் கணவனின் இரண்டாம் மனைவியான கமலம்மாவையும் வீட்டுக்குப் பின்பக்கம் போய்ப் பார்க்கச் சொன்னேன். அவரும் கணவன் கோப்பி குடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். கிருஷ்ண அவதாரத்தின் போதும் இப்படிப் பல இறந்தகால நிகழ்வுகளை திரும்பவும் சிறுஷ்டித்துக் காட்டியுள்ளேன்.

சென்னையிலுள்ள பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சென்னைக்குப் போயிருந்தேன். அப்போது இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது. அபாயச் சையன் (Siren) ஓலி அடிக்கடி ஓலிக்கும். போக்குவரத்து மிகவும் தாமதப்படும். என்னால் விரைவாகத் திரும்பிவர முடியவில்லை. சுப்பம்மாவின் பெற்றோரின் கிராமத்திலுள்ள வீட்டில் (புக்கபட்டணம்) சுப்பம்மா கடைசி முச்சை விட்டார். அவரின் உடலை வெள்ளைத் துணியால் மூடி வைத்திருந்தார்கள். சுவாமி வாக்குக் கொடுத்தபடி கடைசித் தறுவாயில் வரவேயில்லையென்று பலர் விமர்சித்துக் கொண்டார்கள். 24 மணித்தியாலங்கள் கழித்தே அங்கு போய்ச் சேர்ந்தேன். அவர்கள் உடலை சுடு காட்டிற்குக் கொண்டு செல்ல ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு நான் போனதும் எல்லோரும் சுப்பம்மா கடைசித் தறுவாயிலும் சாயிராம் சாயிராம் சொன்னபடியே சென்றார் என்று சொன்னார்கள். சுப்பம்மா எங்கும் செல்லவில்லையே என்றேன். வைத்தியர் வந்து இறந்ததை ஊர்ஜிதப்படுத்தியதாகவும் சொன்னார்கள். சுப்பம்மா கடைசியாக வந்து இறந்ததை ஊர்ஜிதப்படுத்தியதாகவும் சொன்னார்கள். சுப்பம்மா என்று அங்கு கூடியவர்களுக்குச் சொல்லி, சுப்பம்மா, சுப்பம்மா என்று கூப்பிட்டேன்: சுப்பம்மா கண்களைத் திறந்து ஆனந்தக் கண்ணார் விட்டார். எல்லோருக்கும் ஒரே ஆச்சரியம். நீரில் துளசி இலை போட்டுக் கொண்டுவரச் சொல்லி நீரை வாயில் விட்டு, வீழுதி நெற்றியில் பூசி, இனி நீ அமைதியாகக் கண்ணை மூடலாம் என்று சொன்னேன். அவரும் அமைதியாக கடைசியாக கண்ணை மூடினார். அவரின் பக்தி பிரகலாதனின் பக்தியிலும் பார்க்க மேலானது. சுவாமி கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றியே தீருவார். எல்லோரும் தங்களுக்கு அப்படி சுவாமி செய்வாரா என்று கேட்டார்கள். இந்த அரிய வரம் எல்லோருக்கும் கிடையாது கிடைக்க வேண்டுமென்று விதியிருந்தால் கிடைக்கும் என்று சொன்னேன்.

இந்த உடம்பின் பாட்டனாராகிய கொண்டமராஜூ தனது 112 வது வயதிலும் பழைய மந்திரிலிருந்து புதிய மந்திருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் காலையும், மாலையும் நடந்து வந்து எனது தரிசனம் பெற்றார். நான் வரத் தேவையில்லை என்று சொன்னாலும் வந்தே போவார். நான் ஒரு முறை வெற்றிலையும், இடித்த பாக்கும் கொடுத்தேன். அவர் தனது பல்லின் வலிமையைக் காட்ட முழுப் பாக்கை எடுத்துக் கடித்துத் துண்டாக்கிப் போட்டுக் கொண்டார். அந்த வயதிலும் எவ்வளவு உறுதியாக அவரின் உடலிருந்தது. அக் காலத்தவர்கள் உடம்பையும், ஜம்புலன்களையும் சீராகப் பாவித்தார்கள். அவர் வரும் போது நான் நித்திரை போல் பாசாங்கு செய்வேன். மெல்லப் படுக்கைத் துணியை உயர்த்திப் பாத நமஸ்காரம் செய்து கொள்வார்.

ஒரு நாள் தனக்கு முடிவு எப்போது எனக் கேட்டார். உயிர் உடம்பபை விட்டுப் போகும் போது நான் தரிசனம் தருவேன் என வாக்குறுதி கொடுத்தேன். அவர் நல்ல பாடகர். இலட்சமணன் போர்க்காலத்தில் மயங்கி வீழ்ந்ததைப் பாடினால் கிராம மக்கள் அவரைச் சுற்றிக் கூடிவிடுவார்கள்.

ஒருநாள் அவர் ஈஸ்வரம்மாவைக் கூப்பிட்டு சுவாமி சத்திய பாமா கோலிலுக்கருகில் வருகிறாரா என்று பார்த்துச் சொல்லும்படி கேட்டார். அவரும் பார்த்து விட்டு நான் வருவதை உறுதிப்படுத்தினார். கொண்டமராஜூ, “�ஸ்வரம்மா எனது முடிவு நெருங்கிறது. கடவுளும் வருகிறார்” என்று சொன்னார். இதற்கு ஈஸ்வரம்மா “என்ன மாமா கடவுளா? கடவுள் எப்படி வருவார்?” என்று கேட்டார். கொண்டமராஜூ “நீயோ அறியாய். இன்னும் சத்தியா உனது மகன் என்று எண்ணமா? அவர் கடவுள். பார் வருகிறார் என்று பதிலளித்தார். ஈஸ்வரம்மாவுக்கு எனது தெய்வீகம் ஓரளவு தெரிந்தாலும் இடைக்கிடை நான் அவரது மகன் என்ற மாயை எண்ணம் வந்துவிடும். “�ஸ்வரம்மா விரைவாகப் பேணியில் நீர் எடுத்து வா. கடவுள் தனது வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற வந்து விட்டார் என்று அவர் சொன்னார். “உங்களுக்கு ஒரு நோயுமில்லையே. இப்பொழுது எப்படி மரணம் வரும்” என்று ஈஸ்வரம்மா கேட்டார். மரணத்திற்குக் காரணம் தேவையில்லை. காலமும் இல்லை. கடவுளின் விருப்பம்படி நடக்கும் என்று கொண்டமராஜூ சொன்னார். “சுவாமி இதில் சிறிது நீரைப்பறுகி எனக்கும் பருக்கி விடும்.” என்று கேட்டார். தசரதச்சக்ரவர்த்திக்குக் கூட இந்தப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. நான் நீரைப் பறுக்கியதும் புன்சிரிப்புடன் உடலை நீத்தார். நீங்களும் கடைசித் தருவாயில் இறை சிந்தனையுடன் இருக்க வேண்டும். பாட்டனார் முன்னமே என்னிடம் சிறு தொகை சில்லறைக்காக தந்து வைத்தார். ஏதாவது கடன்கள் இருக்கும். கடைசிப் பயணத்தின் போது இக்சில்லறைக் காசக்களை வீச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இவ்வாறு குடும்ப அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் தியாகம் செய்தார்கள். எப்பொழுதும் இறைவனின் கிருபையை வேண்டி நிற்கவும் அதைவிட வேறு செல்வம் பெரிதில்லை.

இவ்வாறே இந்த உடலின் தகப்பனாரும் தாயாரும் மிக அமைதியாக தங்கள் உடல்களை நீத்தார்கள். நல்ல பெரியவனாக வந்த ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பின்னணியில் காரண கர்த்தாவாக தாயார் இருந்திருப்பார். அந்தத் தாய்மார் சாதாரண படிப்பறிவு இல்லாவிட்டாலும், உன்னதமான சீலமும் ஒழுக்கமும் நிறைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். இன்று ஈஸ்வரம்மாவின் மகனான என்னைத் தெய்வமாகப் போற்றுகிறார்கள். ஈஸ்வரம்மாவை மறந்து விடுகிறார்கள். தாயில்லாமல் மகன் அவதரிக்கலாமா? தாயின் மகத்துவத்தை நாம் மதிக்க வேண்டும், பாதுகாக்க வேண்டும் பலர் என்னை மைகுருக்கும் பங்களூருக்கும் வந்து தங்குமாறு கெஞ்சிக் கேட்டார்கள். புட்பர்த்தி தான் எனது பூமியென்று சொல்லி நகர மறுத்து விட்டேன். பிறந்த கிராமத்திலே வாழ்வது தான் உத்தமம்.

புட்பர்த்தி கிராமத்திற்கு அந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது என்பது அநேகருக்குத் தெரியும். பால் குடித்த பாம்பை எறிந்து கொண்ற கல் இப்போதும் வேணுகோபால் ஆலயத்தில் வைத்து வணங்கப்படுகின்றது. நான் சிறுவனாக இருக்கும் பொழுது புட்பர்த்தியின் சனத்தொகை 150

மட்டுமேயாகும். இப்பொழுது இலட்சத்திற்கும் மேலாகி விட்டது. இலட்சம் இலட்சமாக உலகில் பல நாடுகளிலிருந்து பக்தர்கள் வந்து போகிறார்கள். இந்த அவதாரம் 50 வருடங்களில் ஆற்றிய சேவையளவைப் போல் முன்னைய அவதாரங்கள் செய்யவில்லை. புட்டப்பத்தியின் புகழ் இன்னும் பன்மடங்கு பெருகப் போகின்றது.

அன்பு சொரூபிகளே நீங்கள் எல்லாம் மிகவும் பாக்கியசாலிகள். சுவாமியைத் தரிசித்து, அளவளாவி, அவருடன் வாழ்கின்றீர்கள். நீங்கள் சாயியிடனும் சாயி உங்களுடனுமேயே. ஆகையால் தான் நானும் நீங்களும் ஒன்று என்று அடிக்கடி சொல்லுகின்றேன்.

ஜெய் சாயிராம்

நன்றி:

பிரசாந்தி நிலையத்தால் 2005 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட “His story as told by himself” ஆங்கில நாலின் சூருக்கம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

- ஆசிரியர்

வலியையும் துன்பத்தையும் உணர்ந்தவர்களால்
மட்டுமே துன்பம் அனுபவிப்பவர்களிடம் இரக்கம் கொள்ள
இயலும்.

ஓம் ஹீ சாயிராம்

ஓங்கார உபாசனை

“ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்தவன் தெய்வ சந்திதியே தனது பெருநிதி என்கின்ற திடமான நம்பிக்கையோடு வாழ்க்கை நடத்துகிறான்.”

- பாபா -

“ஓங்காரமெனும் பிரணவமே பிரம்மம் (பரம்பொருள்). பிரபஞ்சம் பிரணவ மயமே என ஒலிக்கிறது சாமவேதம்”

- பாபா -

ஓம் என்ற சப்தத்தை உண்டாக்க நாக்கோ, வாயின் அடித்தளமோ அல்லது உதடுகளோ ஆரம்பத்தில் எந்தவிதமான விசேட முயற்சிகளும் எடுக்கத் தேவையில்லை. நாக்கு வாயின் அடித்தளத்தில் ஆறுஅமர இருக்கட்டும். நன்றாக ஆழமான முச்சை இழுத்து பற்களையும், உதடுகளையும் லேசாக விலக்கி வைத்துக் கொண்டு “அ” என்ற சப்தத்தை குரல்வளையில் வெளிப்பட்டு அதிரவிடுங்கள். குரல் வளையில் அதிரவுகளை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். சப்தம் தடையேதுமின்றி எழும்பி வரவிட்டு அது நாக்குக்குப் பின் உள்ள வெளியில் நுளையும் போது “அ” என்ற சப்தம் மெதுவாகப் படிப்படியாக காது கேட்காத விதத்தில் “ஓ” என்ற சப்தமாக மாறிவிட வேண்டும். நாக்கில் சப்தம் உருண்டு வரும் போது வாயில் அதிரவுகள் உணரப்படுவதோடு, உதடுகள் மிகவும் படிப்படியாக முடிக்கொள்ளத் தொடங்கவேண்டும். உதடுகளுக்கு இடையிலுள்ள இடைவெளி மெல்லக் குறுகிக்கொண்டு வரும் போது சப்தமானது திரும்பவும் “ஓ” விலிருந்து “உ” என்பதற்கு மெதுவாக படிப்படியாக மாற வேண்டும். கடைசியில் உதடுகள் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும் தருணத்தில் சப்தம் “ம்” என்று அதிரவடைந்து அந்த அதிரவுகள் வாயிலும் உதடுகளிலும் மாத்திரம் உணர்ந்து கொள்ளப்படுவதோடு நாசியிலும் கண்களைச் சுற்றி வரவும் கபாலம் முழுவதும் அதிரும். உதடுகள் சந்திப்பதோடு “உ” சப்தம் “ம்” என்ற சப்தத்தில் கலந்து ஜக்கியமாகி விடும்.

ஓங்காரம் உயர்ந்த சப்தத்திற்குப் போயடைந்து படிப்படியாக “ம்” என்ற சத்தத்துடன் கீழிறங்கும். “ம்” என்ற சப்தம் படிப்படியாக ஒடுக்கமடைந்து நிசப்தத்தில் அதாவது மெளனத்தில் கலந்து ஜக்கியமாகி விடும். ஓம் உச்சரிக்கப்படும் போது, சப்தமானது நீங்கள் நிலை கொண்டிருக்கும் இடத்திற்கு தொலைவிலிருந்து விமானமொன்று அவ்விடத்தை நோக்கி நெருங்குவது போன்றும், பின்னர் அது அவ்விடத்திற்கு அப்பால் செல்லும் போது படிப்படியாக சப்தம் குறைவது போன்றும் தொலைவிற்கு பறந்து செல்லும் போது சப்தம் இல்லாமலும் போகிறது. அந்த சப்தத்தைப் போல “ஓங்கார உபாசனை” படிப்படியாக உயர்ந்தும் பின்னர் படிப்படியாகக் குறைந்தும் கீழே இறங்குகிறது. உங்களுடைய முச்சுக்கு இயலாது என்பதற்காக இரண்டு பாதிகளாக ஓம்காரம் செய்யக்கூடாது.

“அ” - “உ” - “ம்” என்னும் சப்தங்களின் சேர்க்கையே “ஓம்” ஆகும்.

“அ” - குரல் வளையிலிருந்தும்

“உ” - வாயின் அடிப்பகுதியிலிருந்தும்

“ம்” - உதடுகளிலிருந்தும் வெளிப்படுகிறது. ஆயினும் ஓம் என்று உச்சரிக்கையில் அச் சப்தம் “நாபி” எந்தானத்திலிருந்து பிறக்கிறது.

இருபத்தியொரு முறை “ஓம்” உச்சரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பிரசாந்தி நிலையத்தில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொகை சும்மா வெறுமனே நியமிக்கப்படவில்லை. அது தனக்கே உரித்தான விளக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது.

- 1) கர்மேந்திரியங்கள் - 5 - வாய், கைகள், கால்கள், சிறுநீர் உறுப்பு, குதம்
- 2) ஞானேந்திரியங்கள் - 5 - வாய்(நாக்கு), கண்கள், காது, முக்கு, தோல்
- 3) பிராணன்கள் - 5 - சமானன், வியானன், அபானன், பிராணன், உதானன்
- 4) பஞ்சகோசங்கள் - 5 - அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம்,

ஆனந்தமயம்

இவை சேர்ந்து இருபதாகிறது. எனவே இருபத்தியொரு முறை “ஓம்” உச்சரிப்பது இவ் இருபது அம்சங்களையும் சுத்தமாக்கித் தூய்மைப்படுத்தி இருபத்தியோராவது பகுதியாகிய மனிதனை சத்தியத்துடன் ஜூக்கியப்படுத்த ஆயத்தம் செய்கிறது. ஜீவத்துவம் பிரம தத்துவத்துடன் ஒன்றாகக் கலக்கிறது.

“ம்” என்ற சப்தம் நிசப்தத்தில் ஜூக்கியமாகி விடும் போது தெளிவான சுத்தமான அமைதியொன்று மனத்துள் புகுந்து விடும். அதை அனுபவித்து மகிழுங்கள். சுவைத்து ஆனந்தியுங்கள். அடுத்த சுற்று ஓங்கார உச்சரிப்பு இந்த சாந்தித் தடாகத்தினுள் உச்சரிக்கப்பட்டு அதில் மனம் பூரணமாக ஜூக்கியமாகி விட்டும். அது மேலும் சாந்தியைப் பெருக்கி விடும்.

(ஆதாரம்: சாயியுடன் தெய்வீகத்தை நோக்கி - Vision of The Divine)

பிரணவமென்னும் ஓங்கார ஒலி ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் இதயத்தின் ஆழத்தேயுள்ள ஆஸ்மாவிலிருந்து எழும்பிய வண்ணமுள்ளது. இந்த ஓங்காரமே பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்துள்ளது. எல்லா ஒலிகளுக்குமே ஆதாரமானது. எப்படி பிரம்மம் எங்கும் வியாபித்துள்ளதோ அப்படி ஒம் என்ற ஒலியும் எங்கும் வியாபித்துள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனும் அன்றாட வாழ்வில் நான்கு விதமான உணர்வு நிலைகளை அனுபவித்து வருவதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அவை: ஜாக்ரத - விழிப்பு

எல்வப்பன - கனவு

சுசுப்தி - ஆழந்த நித்திரை (பிரக்ஞை உணர்வு)

தூரியம் - தூரிய நிலை

பிரக்ஞை உணர்வு என்கின்ற ஆழந்த உறக்க நிலையில் பிரணவமென்னும் ஓங்காரம் இழையோடுவதால் தான் இந்த (நாமரூப பிரபஞ்சம்) பிரம்மம் இயங்குகிறது. பிரணவத்தை நீங்கள் காணமுடியாது. ஆனால் அதன் ஒலியைக் கேட்கலாம்.

நான்காவது தூரிய நிலை - இரண்டாவதில்லாத ஒரே பரம் பொருளின் பேரானந்த நிலையை உணர்ந்து அதிலேயே சாசுவதமாக திளைத்திருப்பது. அதாவது நிசப்தத்தின் ஆழத்தில் அதாவது ஓங்கார உடபாசனையில் “ம்” என்னும் சப்தத்திற்குப் பிறகு காதுக்குக் கேட்காத அருவமான, குணமற்ற உருவமற்ற, பரப்பிரம்மம் நிசப்தத்தால் மௌனத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த மௌனத்தில் நன்கு ஒருவர் ஆழந்து இறங்கி விட்டால், ஒருவரால் பிரபஞ்சத்தை நிரப்பும் “பிராணா” என்ற உயிர்ச்சக்தியில் இருந்து வெளிப்படும் ஆதி பிரணவத்தைக் கேட்க முடியும். பிரபஞ்சத்திற்கே அடிப்படையான பிரணவத்தில் எங்களுடைய மனதை ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும். மனிதன் பயிற்சியால் பிரணவத்தின் பேரானந்தத்தில் தானாகவே மூழ்கிவிடலாம். இந்த சப்த உடபாசனையே முதன்மையான வழி.

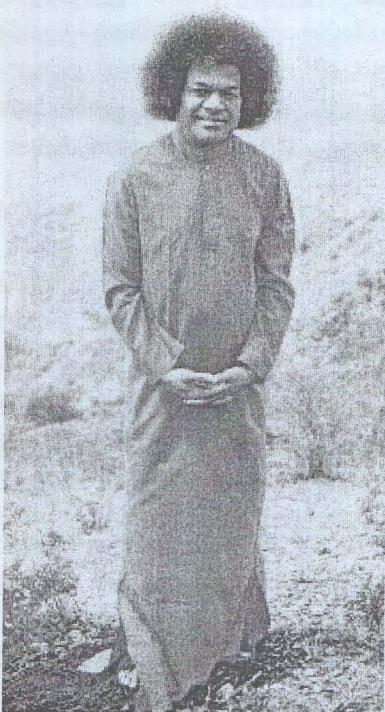
உபநிஷதங்கள் எல்லாம் மிக உயர்ந்த சாதனையாக ஓங்கார உபாசனையை வலியுறுத்துகிறது. அதிலும் மாண்புக்கிய உபநிஷதத்தில் பின்வரும் சோலாகம் மூலம் விளக்கப்படுகிறது: “சித்தம் அழகியவனே” உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட ஓம்காரம் என்னும் தனுசை (வில்) எடுத்து உபாசனையால் கூர்மையாக்கப்பட்ட ஜீவனாகிய அம்பைத் தொடுத்து பிரம்ம பாவனை நிறைந்த சித்தத்தால் இழுத்து அட்சர பிரம்மாகிய இலட்சியத்தில் லயமடையச் செலுத்துவாய்.

எங்கு நிறைந்த நாதப் பிரம்மான பிரணவாகாரத்தை நன்குணர்ந்து அதுவே தமது அடிப்படை ஆன்ம ஸ்வரூபமென்று புரிந்து கொண்டு அதை எப்போதும் மனத்தில் இருக்கி அதனுடன் இணைந்து பயிற்சியில் ஈடுபட்டு அதனால் ஏற்படும் போரானந்தத்தை அனுபவித்து, எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தை அளிக்குமாறு விரும்பி ஆசீர்வதித்து இந்த உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

ஜெய் சாயிராம்

(ஆதாரம்: 1.10.88 பிரசாந்தி நிலையத்தில் பாபா ஆற்றிய அருங்குறையிலிருந்து - ஜனவரி சனாதன சாரதி 1989)

தொகுப்பு: வடபிராந்திய ஆன்மீக இணைப்பாளர்.

“ இப்போதய மனிதன் பணத்தின் பெறுமதி குறைவதைப் பற்றி அங்கலாய்க்கிறான். உண்மையில் மனிதனுடைய பெறுமதியே மிகவும் குன்றியுள்ள தென்பதை அறியான் திதனால் தான் விலைவாசிகள் உயர்ந்துள்ளதன் பதைன் றும் அறியான். படைப்பிலே உன்னதமானது மனிதப் படைப்பு. அவன் தனது பெறுமதியைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாது, பணம், பொன், நிலம் ஆகியவற்றின் பெறுமதியிலேயே மிகவும் அக்கறை கொள்கின்றான்”

ஓம் தீர்சாமிராம்

பரப்பிரம்மம்

(திரு.ஆர்.வசந்தசேனன்.வடபிராந்திய இணைப்புக்குழுத் தலைவர் அவர்கள் 17.08.2008
அன்று யாழ் நிலையத்தில் ஆற்றிய உரையின் சாராம்சம்)

மனித உருவில் இயங்கும் பகவானைச் சிலரால் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. நானும் ஏன் மனித உருவில் இருக்கும் ஒருவரைக் கடவுளைன்று கும்பிட வேண்டுமென்று நினைத்த காலமுண்டு. இப்பொழுது அவரின் பெருங் கருணையினால், அவர் பரப்பிரம்மம் தான் என்று உறுதியாகக் கூறும் அனுபவம் எனக்குக் கிடைத்து விட்டது.

வாழ்க்கையே ஆன்மீகமாக இருக்க வேண்டும். உலகியலும் ஆன்மீகமும் வேற்றல், இரண்டையும் இணைத்து வாழ வேண்டும். இதற்கு இறை நம்பிக்கை பூரணமாக இருக்க வேண்டும். இதை எடுத்துக் காட்ட இரு நிகழ்வுகளைக் கூறுகின்றேன்.

ஒன்று சத்திய சாயி பல்கலைக்கழக பிருந்தாவன வளாகத்தின் விடுதிப் பராமரிப்பாளர் (நியங்களை) திரு.நரசிம்மலர்த்தி அவர்களின் அனுபவம். - ஒரு நாள் சுவாமியின் தரிசனம் முடிந்த பின்பு சிறு மாணவன் ஒருவன் அழுவதைக் கண்டு, ஏன் அழுகிறாய் என்று விசாரித்தார். மாணவன் தனக்கு சுவாமியின் வீட்டு வேண்டுமென்று அழுவதாகக் கூறினான். விடுதிக்குப் போனதும் வீட்டு தருகிறேன் என்று சொல்ல, அம்மாணவன் சுவாமி தன் கையால் தரும் வீட்டுயே வேண்டுமென்று சொன்னான். அதற்கு “கண்ண முடிப்பிரார்த்தனை செய்” என்று வார்டன் கூறினார். (வார்டன் இப்படிக் கூறிவிட்டு மிகுந்த யோசனையுடன் இருந்தார். - சுவாமி திரும்பி வருவது நடக்காத ஒன்று என நினைத்தார்.) என்ன அதிசயம்? சுவாமி வெளியேவந்து, நேராக மாணவனை நோக்கிச் சென்று வீட்டு சிருஷ்டித்துக் கொடுத்தார். நம்பிக்கையுடன் செய்த பிரார்த்தனை பயனளித்தது.

நம்மில் அநேகர் சுவாமியை முதலில் மாணிடனாகத் தான் பார்ப்போம். பின்னர் கடவுள் என்று ஏற்றுக் கொள்வோம். அவர் முக்காலத்தையும் கடந்தவர். அசையாத நம்பிக்கையுடன் வாழ்வை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அதாவது சரணாகதி அடைய வேண்டும். இதற்கு மாறாத பக்தி வேண்டும். சுவாமி கோடைக்கானலில் நிகழ்த்திய அருள்கை ஒன்றில் “முதியோரை மாற்ற முடியாது அவர்களால் பிரயோசனமில்லை. ஆகவே பின்னளைகளுக்குத்தான் வழிகாட்ட வேண்டும்” என்று கூறினார்.

உதாரணமாக ஓர் உருவகக் கதை: மரக்கறித் தோட்டத்திலுள்ள மரக்கறிகள் எல்லாம் ஒருநாள் யார் சிறந்தது என்று வாக்குவாதப்பட்டார்கள். ஏற்கக்கூடிய முடிவு கிட்டாததால் மும் மூர்த்திகளிடம் பிரார்த்தனை செய்தன. மும் மூர்த்திகள் பிரசன்னமாகி பிரச்சனையைக் கேட்டு அளித்த தீர்ப்பு: வெங்காயம் தான் சிறந்த மரக்கறி - பெரிய மரக்கறிகளுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது. வெங்காயத்தை எவ்வளவு சிறிதாக உரித்தாலும் மனம் மாறாது. ஆகவே தான் அது சிறந்தது. இதைப்போல இறை நம்பிக்கையில் மாற்றம் ஏற்படக்கூடாது.

ஜெய் சாயி ராம்

ஓம் ஸ்ரீ சாமிராம்

உண்மை இசையின் உன்னத மேம்பாடு

இறைவன், இயற்கை, இனிமை, இதயம், இன்பம் இவையின் இணைப்பே இந்த லோகத்தில் இவ்வுடல் எடுத்ததின் பயனாகும்.

பஞ்சபூதங்களில் முதன்மையான ஆகாயத்திலிருந்தே ஒளி தோன்றியது. அந்தக் கணமே “ஸப்தம்” தோன்றியது. இறைவனுடைய அவதாரங்களில் முதன்மையானது, “ஸப்தப்பிரம்மம்பி” என்று பகவான் பாபா குறிப்பிடுகிறார். அசைவு ஏற்பட இசை தோன்றும். இதிலிருந்தே பஞ்சபூதங்களும் படிப்படியாகத் தோன்றின. அசைவு தொடர இசை தொடர்ந்தது.

காற்றை ஒழுங்காக்கி கானம் என்றான். நெருப்பைச் சீராக்கி மந்திர ஒலியுடன் சேர்த்து யாகம் கண்டான். ஆற்றின் சலசலப்பை அலை கடலின் ஒசையை தாளம் ஆக்கினான். மன்னின் தன்மை, மனிதப் பண்பை பாடல் ஆக்கினான். அநாகத ஒலியை அனைவர்க்கும் கேட்கும்படி செய்து ஆண்டவனை அடையாளம் காட்டினான் மனிதன். அதுவே இசையாகியது. இயற்கை வடிவாம் இறைவனை இதயத்திற்குள் இணைய வைத்தது. இயங்குகிறது இதயம். இறைவன் இதயவாசி ஆகிறான். இயற்கையிலிருந்து இசை வந்தது. இசையினாலே இயற்கை வளர்ந்தது. அதுவே இசையெனும் நாதத்தை, உடுக்கையைக் கையிலேந்தி பஞ்சபூதங்களின் அசைவையும், இசைவையும் காட்டும் நாடராஜப் பெருமானின் வடிவும் ஆகிறது.

மனித உடலில் தோல், நரம்புகள் என்பன நுண்ணிய அதிர்வுகளையும் உணரக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவை. நரம்புகள் எம்முடலைச் சுற்றிப் பின்னிப் பினைத்து இருக்கின்றன. இவையே அதிர்வுகளைப் பெற்று உணர்வுகளை ஆக்குகிறது. உணர்வுகளே குணங்களை ஆக்குகின்றன. ஆக இசையதிர்வுகளே குணங்களை ஆக்கும், ஊக்கும், தாக்கும், போக்கும் தன்மையுடையவை.

எனவே தான் இந்த “நரம்புவழி ஆசைகளுக்கு வரம்புகளை வை” என்றார் நம் சாயி பகவான். அந்த வரம்புகளுக்கு இறைவன் தந்த வரம் இறைநாம இசை இதனால் என்னம், சொல், செயல் என்பன தூய்மையடைய அவை எம்மை இறைத்தன்மைக்கு உயர்த்துகின்றன. அப்போது நித்தியமாகிய மனச் சாந்தி ஏற்பட்டு சாந்தித்தியமாகி, சத்தியத்தில் நிலைக்கிறது மனம்.

சத்ய சொருபனாகிய சாயிநாதன் பஜனையின் போது தன்னையே மறந்து கண்களை மூடி ரசித்து, லயித்து இருப்பது சத்தியத்தில் மூழ்கியிருப்பதனாலோ! என்று என்னத் தோன்றுகிறது. ஆக இசையினால் “சத்தியம்” சாத்தியம். தருமே இறை ஜூக்கியம். இது அருளாளர் அனுபவ வாக்கியம். உணர்ந்தால் உண்டு யோக்கியம். பிறப்பே பெரும் பாக்கியம்.

கர்ண கட்டுரமான இசையை நாம் கேட்க விரும்புவதில்லை. அதேபோல் நாமும் அவ்வாறே செய்யவும் கூடாது. நரம்புகளின் மோசமான செயற்ப்பாட்டைத் தூண்டும் இசையினை நாம் இசைத்தால், ரசித்தால் இதய நோயே வருவதாகவும், இயற்கை கூட மாறுபடுவதாகவும் விஞ்ஞானம் நிருபித்திருக்கிறது. எனவே மனதிற்கு இதமான, மனிதனை மனிதனாக்கி, தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தும் இசையையே நாம் கேட்க வேண்டும், இசைக்க வேண்டும், மிருகக் குணங்களைப் பொசுக்க வேண்டும், ஜாதி, மத மொழி பேதங்களை நசுக்க வேண்டும்.

சுருதி விலகாத ராகம், லயம் பிசகாத தாளம், நல்லுணர்வு காட்டும் பாவம் இவையே இசையின் “தர்மம்” வாழ்வின் “தர்மம்”.

இந்தத் தர்மமே கர்வமானால் சர்வமும் போய்விடும். இதற்கு இராவணன் தாக்கிய கைலையே சாட்சி. அவன் தன் கையையும் தலையையும் கொய்து, அதனால் வீணை செய்து, இசையை மழையெனப் பெய்து, ஆணவத்தை அறுத்த பின்பே ஆண்டவன் அருள் கிடைத்தது. ஆணவாம் நீங்கிய அறிவு எனும் தலை “சத்யம்” வன்முறையென்ற ஆயுதம் இல்லாத நல்ல செயல் என்ற கை “தர்மம்” இரண்டையும் சேர்த்து, ஆத்ம சுருதியெனும் வீணையை மீட்டி தன்னை மீட்கப் பாடினான் இராவணன்.

ஆணவத்தோடு வருமிசை ஆண்டவனுக்குச் செய்யும் வசை. அவனறிவான் அதன் திசை மனதில் வேண்டும் நாம இசையெனும் பசை. ஆக இசை, வாத்தியம் என்பன அவனிடமிருந்தே வந்தன. துன்பத்தால் நெரிய நெரிய அவனுக்கே தெரிய வந்தது. இன்பம் துன்பம் இரண்டும் எமது செயலாலே வருகிறது. அதற்கு விடையும் எமக்குள்ளேயே இருப்பதென்றும் இதனால் வரும் அமைதியே “சாந்தி” என்றும்.

“சாந்தி” அது வெளியில் இல்லை உன்னுள்ளேயே இருக்கிறது. என்கிறார் சாயி நாதன். அலைகடலின் ஆழத்தில் அமைதி இருக்கும். ஆனந்த இசையின் பின் அமைதியிருக்கும். சஞ்சலத்தின் பின் சாந்தி இருக்கும்.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பது இசை. பழைமையிலும் இனிமை, இளமையிலும் புதுமை, புதுமையிலும் வளமை என என்றும் இனிமையுள்ளது இசையே. சமய, சமூக,கலாசார பண்பை பிரதிபலித்து அனைத்தையும் இணைப்பது இசையே. “அன்பு” எப்படியோ அப்படியே இசையும். அன்பு என்ற ஆண்டவனுக்கு கீதம், அந்த ஆனந்தம் போக்கும் பேதம். இதுவே பக்தியிசை. இறைப்பன்பே நாமென ஆக்கும் பண்ணிசை, தேவார இசை, அருளிசை. இசையவைக்கும், இறைவனை அசையவைக்கும் கல் மனதையும் உருக வைக்கும். அன்பிசை, நல்லிசையே.

பக்தியிசை பரமனையே பாமரனாக்கும், பாமரனைப் பரமனாக்கும் “இதய பாவனையுடன் பாடும் பாடலே இதயத்தில் வாசம் செய்யும் இறைவனை வெளிக் கொணரும்” என்கிறார் நம் சாயி நாதன். இசை - அது இதய பாதை. இறை - அது இதய ஓசை. இதுவே பக்தி வாழ்வின் பூசை. வாழ்வில் என்றும் வேண்டும் இவ்வாசை. ஓலிக்கட்டும் அன்பின் ஓசை.

சாம கானம் இசைப்பவன் சாது மனம் ஆனவன். அவனே உன்மைக்கலைஞர். இயற்கையின் ஒவ்வொரு அசைவையும் இசையாய் காணும் இறைத் தன்மை கொண்டவன். அழகெனும் அழகெனும் அழகத்தை இசையாய் காணும் இறைத்தன்மை கொண்டவன். அழகெனும் அழகத்தை இசையாய் பொழிபவன். வித்தையினாலே விளம்பரம் தேடும் விருப்பம் இல்லாதவன். விகார இசையினாலே விஞ்சம் பொருள் சேர்ப்பவனல்லன். ஹிமிசை தருமிசையைக் கிஞ்சித்தும் தரான். அனைத்து உயிரினங்களையும், அழைத்து அரவணைக்கும் இசையைத் தருபவனே “அஹிம்சை” என்ற சொல்லிற்கு அர்த்தமாகிறான்.

பாடல் வரிகளிலே, பாடும் இசைதனிலே தன் அகத்திலிருந்து எழுந்து வரும் பாவத்தோடு பாடுபவனே பாடகன். இத்தகைய இசையே பகவான் ஸ் சத்திய சாயி பாபா சொல்லும் சத்யம், தர்மம்,சாந்தி, ப்ரேம,அஹிம்சை என்ற மனித மேம்பாட்டுப் பண்புகளைத் தந்து மனிதனை இன, மத, மொழி வேற்றுமையற்ற உன்னத தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தும்.

பூர்வ கர்மம் - இதுவே இசையின் தர்மம். கலைப் பிறப்பின் மர்மம். கலைஞர் பிறக்கிறான். அது மட்டுமல்ல பாடல்களின் கருத்துக்கள் பண்பாட்டுப் பண்பட்டு, நல்ல “பண்” பட்டு இதயம் தொட்டு, இனிமை தந்தால் உழைப்பு உயரும், உயர்வு பிறக்கும், உன்மை நிலைக்கும், வாழ்வு சிறக்கும், இறையன்பு எம்மோடு கலக்கும்.

இனிச் சங்கீதச் சொற்களில், சங்கேதமாய் சாயியின் குரலைக் கேட்போம்.

மதங்களை இணக்கும் பதம் - இதயங்களை இணக்கும் ரிதம்
ஸ்வரங்கள் சேர்ந்தால் ராகங்கள் - கரங்கள் சேர்ந்தால் தாளங்கள்
இருக்கலாம் பலப்பல கிருதி - இருக்கவே வேண்டுமோர் சுருதி
அனைவர்க்கும் சிவப்பே குருதி - இசைப்போம் ஆனந்தம் பருகி
வாழ்க்கையே தனி ஆவர்த்தனம் - வளமை சேர்க்கும் சங்கர்த்தனம்.

இன்பம் ஏற ஆரோகணம் - துன்பம் இறங்க அவரோகணம்
இன்ப துன்பச் சங்கதிகள் - இணையும் வாழ்வே சங்கீதம்
ஆதம் இசையே தரும் நாதம் - ஆண்டவன் விரும்பும் ஒரு கீதம்
இறையின் இசையின் சாதகம் - இவற்றால் உண்டு மனோலயம்
இறைக்காய் இசைப்பதே உன் தர்மம் - உண்டு வாழ்வில் நல் வர்ணம்
ஏழை என்பவன் கீழ்ஸ்தாயி - இருப்பவனோமத் திமஸ்தாயி
சேவை இசைந்தால் மேல்ஸ்தாயி - சேர்வார் உன்னுள் ஸ்ரீ சாயி

ஜெய் சாயி ராம்

சிவஞானம் சிவபாலன்
யாழ்ப்பாணம்

“ பணம் பசனையைப் போன்று ஒரு இடத்தில் வந்துங்காலம் வைத்தால் நாறிப் பழதாய்ப் போய் விடும். காலத்திற்கே வீசியெறிந்தால் நல்ல விளைச்சலைக் கொடுக்கும். பணம் சுற்றோட்டத்தில் இருக்க வேண்டும். செல்வம் பாதனீயைப் போன்றது சரியான அளவாயில்லாவிடில் வேதனையைத் தான் ஏற்படுத்தும். குறைவாகவும் இருக்கப்படாது. அளவுக்கு மிஞ்சியும் இருக்கப்படாது. அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யப் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும். சேகரிக்கும் வழியும் அறவழியாக அமைய வேண்டும்”

சத்யமும் தர்மமும்

சத்யம் எனது பிரச்சாரம் - தர்மம் எனது ஆசாரம்
சாந்தி எனது ஸ்வபாவம் - பிரேமை எனது ஸ்வரூபம்

புராண காலத்திலிருந்தே வேதங்களும் உபநிஷத்தங்களும், “ஸத்யத்தை அறியுங்கள். தர்மத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள்” என்று உபதேசிக்கின்றன. “உண்மையே பேசு”, “நேர்மையான வழியில் நடு”, “சத்யமும் நல்வழியும் மனித வாழ்க்கையை முன்னேற்றும் ஆதாரப் படிகள்” என நமது முன்னோர்கள் வழிகாட்டி உள்ளனர்.

“ஸத்ய நாஸ்தி பரோ தர்மஹை” என்ற வாக்கியம் சத்தியத்தை விட உயர்ந்த தர்மம் இல்லை என்பதை விளக்குகிறது. ஸத்யமே கடவுள் என்று பகவான் பாபா கூறுகிறார். இதை மறந்து விட்டு, மாற்று வழிகளில் கடவுளை தேடுவது அறியாமை ஆகும்.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் ஓர் முறை யூமாதேவி பகவான் விட்டனுவிடம் பகவானே என்னால் எண்ணற்ற பாவிகளின் உடலை சுமக்க முடியும். ஆனால் ஸத்யம் தவறி நடப்பவர்களின் பாரத்தை என்னால் சுமக்க முடியாது என்று கூறினாள்.

“சத்யான்ன ப்ரமாதி தவ்யம்”

“தர்மான்ன ப்ரமாதி தவ்யம்”

சத்தியத்தை அவமரியாதை செய்யாதே, சத்தியத்தை அலட்சியம் செய்யாதே என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

சத்ய ஹரிச்சந்திரன் தான் சத்தியத்தின் பிரதிநிதி “பிரமாண்டமான உலகத்தை உள்ளாங்கையில் அடக்கி விடலாம். சப்த சமுத்திரங்களின் தண்ணீரையும் ஒரே தடவையில் குடித்து விடலாம். விண்ணையும் மண்ணையும் ஒன்றாகக் கட்டி விடலாம். ஆனால் ஹரிச்சந்திரனை ஓர் பொய் சொல்ல வைக்க முடியாது” என்று விசவாமித்திர மகரிஷி குறிப்பிட்டார். இன்றைய காலத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் கடைப்பிடிக்க தவறி விட்டதால் ஒற்றுமை குன்றி வளர்ச்சி இன்றி பல துண்பங்களுக்கு உள்ளாகி உள்ளனர்.

சத்தியத்தை பேசுவது என்பதற்கு பகவான் பாபா நல்லதொரு விளக்கம் தருகிறார். பிறரை புண்படுத்தாமல் பிறர் நலன் கருதிப் பேசப்படும் அன்பு கலந்த வாசகங்கள் தான் சத்தியம். எதைப் பேசினாலும் அது பிறரது கோபத்தைத் தூண்டுவதாகவோ பிறர் மனதை வருத்தக்கூடியதாகவோ இருக்கக்கூடாது. ஒருவரை திருப்திப்படுத்துவதற்காக அல்லது புகழ்வதற்காக கூட பொய் சொல்லக்கூடாது. சிந்தனை, வாக்கு, செயல் ஆகிய மூன்றிலுமே சத்யம் பிரதி பலிக்க வேண்டும். அதைத் தான் திரிகரண சத்தி என்கிறார்கள்.

தன்னலமில்லா, பரிசுத்தமான ஆன்மா எப்பொழுதும் சத்தியத்தையே நாடுகிறது. உலக வாழ்க்கையில் சமுதாய நீதிக்கும், ஒழுக்க நெறிகளுக்கும் உட்பட்டு, ஒருவன் தன் கடமைகளைச் செய்வது தர்மம் எனப்படுகிறது. ஓர் மனிதனின் உண்மை ஸ்வரூபம் அவனது சரீரம் அல்ல. அவனது ஆத்மா தான். உடல், மனம், அறிவு, ஆற்றல் அனைத்தும் ஆன்ம ஸ்வரூபம் தான். அது ஜாதி, சமயம், மொழி ஆகியவற்றைக் கடந்து நிற்பது.

ஆன்மீக அமைதியில் ஒழுகுதல் ஆத்மார்த்தமான உள்ளோக்கை பெருக்குதல் ஆன்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை உணர்தல் ஆகியவை தான் ஆத்ம தர்மம் எனப்படுகிறது. ஸ்வாமி

அடிக்கடி கூறுவார்: ஓர் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்க்கு ஓர் தர்மம் என்றும், மற்றொரு நாட்டவருக்கு வேறு ஓர் தர்மம் என்றும் கிடையாது. உலகனைத்தும் ஒரே தர்மம் தான் ஆட்சி செய்ய வேண்டும். அதன் அடிப்படை நல்ல சிந்தனைகள், நல்ல சொற்கள் நல்ல செயல்கள், நல்ல நோக்கங்கள் ஆகியவை தான்.

ஒருவனுடைய வாழ்க்கை சத்யத்தின் அடிப்படையில் அமைந்து அவன் தர்மத்தை வழுவாமல் கடைப்பிடித்தால் அவன் வாழ்க்கை அன்பு மயமாக இருக்கும். அங்கே நிரந்தரமான அன்பு நிலவும். அப்போது அவன் சச்சிதானந்த நிலையை அனுபவிக்க முடியும். சில சமயங்களில் எமது நண்பர்களோ, உறவினர்களோ பரிசுப் பொருட்கள் கொடுத்தால் அவை எமக்கு பிடித்திருந்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் நாம் அதை முகமலர்வுடன் வாங்கிக் கொண்டு நன்றி கூறுகிறோம். அதற்கு காரணம் எமக்கு பரிசு தந்தவர் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும் என்பது தான். சில சமயங்களில் அந்த பரிசு பொருட்கள் நாம் விரும்பிய ஒன்றாக இருந்து விட்டால் எமது மகிழ்ச்சி பலமடங்கு அதிகரிக்கிறது.

கடவுளும் இது போலவே மனிதன் செய்யும் பிரார்த்தனைகளையும் தரும் பரிசுகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு எம்மை மகிழ்விக்கிறார். நாம் அவருக்கு அர்ப்பணிக்கிற பொருள் சத்யமாகவும், தர்மமாகவும், பரிசுத்தமாகவும் இருக்கும் போது அவர் மிகவும் மனமகிழ்ந்து நமக்கு அருள் மழை பொழுகிறார். ஆகவே இறைவனுக்கு செய்யும் பூஜையில் சத்யம், தர்மம், பிரேமை ஆகிய மலர்களை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அப்போது தான் நிலையான சாந்தியை அவர் எமக்கு தந்தருள்வார். நாம் இயற்கையை கவனித்து பார்த்தால், காற்றும், நெருப்பும், கடலும், மலையும், நதியும், விண்ணும் மற்றும் மண்ணும் இறைவனுடைய ஆணைக்கு கட்டுப்பட்டு சத்யம் தவறாமல் இயங்குகின்றன.

குறித்த நாளில் குறித்த வேளையில் சூரியன் உதிக்கிறான், மறைக்கிறான். நிலவு தேய்கிறது, வளர்கிறது. பூரணநிலவாக ஓளி வீசுகிறது. இவையெல்லாம் தர்மத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கின்றன. அது போலவே நாமும் தர்மத்தின் நெறியில் நடக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சத்யம் நிறைந்த இதயம், அன்பு நிறைந்த மனம், தர்மத்தை கடைப்பிடிக்கின்ற அறிவு, இந்த மூன்றும் எமக்கு இருக்குமானால் நாம் மனிதரில் தெய்வமாகி விடுவோம்.

“ஓம் ஸ்ரீ சாயி சத்ய ஸ்வரூபாய, ஸத்ய தர்ம பராயணாய, ஸத்ய குணாத்மனே” என பகவானை அர்ச்சனை செய்வதன் அர்த்தத்தை நமது அன்றாட வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் கடவுளாகக் கொண்ட நம் முன்னோர்கள் அவற்றை இரு கண்களாக போற்றிப் பாதுகாத்தனர். நம்மில் பலர் அந்த கண்களை இழந்து தவிக்கிறோம். இந்த நிலை மாறி இழந்த பார்வையை திரும்பப் பெற வேண்டும்.

“சத்யம் வத, தர்மம் சர்” என்ற வாசகங்கள் நம் வாழ்வின் முக்கிய அம்சமாகக் காணப்பட வேண்டும் என்று ஸ்வாமி தன் அருளுரைகளில் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். படைப்பு சத்தியத்திலிருந்து பிறந்தது. பின் சத்தியத்திலேயே கலக்கிறது. இத்தகைய தூய்மையான களங்கமற்ற சத்யத்தை மனக்கண்ணால் பார்ப்போம். இப்பொழுதிலிருந்தே ஸ்வாமி காட்டிய வழியில் வாழத் தொடங்குவோம்.

ஜெய் சாயிராம்

ச. ஷாமினி
யாழ் நிலையம்

ஓம் முரீ சாமிராம்

ஆச்சார்ய வினோபா பாவேயிங் நாம மாலை

1964 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் சிறு பிள்ளைகளுக்காக நாம பஜுனையின் முடிவில் பாடும் சர்வதற்மப் பாடலை மராட்டிய மொழியில் இயற்றினார்.

ஓம் தத் ஸத் ஸ்ரீ நாராயண தூ ..
புருஷோத்தம குரு தூ..
சித்த புத்த தூ.., ஸ்கந்த விநாயக,
ஸ்விதா பாவக தூ..
பிரம்ம மஜ்த தூ.., யஹ்வ சக்தி தூ..
ஸ்க பிதா பிரபு தூ..
ருத்ர விஷ்ணு தூ.. ராம கிருஸ்ன தூ
ரஹ்ம் தாவோ தூ..
வாகதேவ கோ.. விஸ்வ ரூப தூ..
சித்தானந்த ஹரி தூ
அத்வித்ய தூ.. அகால நிர்பய
ஆத்ம விங்க சிவ தூ (3)

இப்பாடலில் 36 இறைவனின் நாமங்கள் உள்ளன. இப் பெயர்களை ஒன்று திரட்டியுள்ளதால், நாம் எல்லா மதத்தினருக்கும் அருகிலிருப்பவர்களாகிறோம். புருஷோத்தமனே பரமேஸ்வரனே அனைவருக்கும் குரு ஆவான். முன்றாவது வசனத்திலுள்ள நாமங்களும் அவற்றின் கருத்துக்களும்

சித்த - பூரணமானவன், முழுமையானவன் (சமண சமயச் சர்பு)
புத்த - விழிப்புற்றவன், தெளிந்தவன் (புத்த சமயச் சார்பு)

நாலாவது வரியில், சவிதா என்றால் குரியனைக் குறிக்கின்றது. பாவக என்றால் நெருப்பு எனப் பொருள்.

ஐந்தாவது வரியிலுள்ள “மஜ்த” என்பது பார்சிச் சொல்லாகும்.
பார்சி மக்களின் கடவுளுக்கு “அஹிராமஜ்த” என்ற நாமம் உண்டு.
“யஹ்வ” என்பது யூதர்களுடைய திருநாமம்

ஆறாவது வரியில் “ஸ்கபிதா” என்பது இயேசுநாதர் பிதா என்று வழிபட்ட அந்த இறைவனைக் குறிக்கிறன்றது.

பிரபு என்றால் மான்பு மிக்கவன், வலிமை பொருந்தியவன் என்ற கருத்துக் கொண்டது.

எட்டாவது வரியில் ரஹ்ம் என்ற சொல் அரபு மக்களால் கடவுளைக் குறிப்பதாகும். பெருங் கருணை கொண்டவரெனப் பெயர். தாவோ என்பது சீனாவைச் சேர்ந்தது. அதன் கருத்து உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் ஆண்டவன் என்பதாகும். ஒன்பதாவது வரியில் கோ என்பது பேச்சு, பசு, நிலமகள் என்பதைக் குறிக்கின்றது. அதாவது இறைவன் பேச்சாக, பசவாக உலகமாக இருக்கிறான் எனப் பொருள். பத்தாவது வரியில் உள்ள சித்தானந்தர்: சித் (விழிப்பு), ஆனந்த என்ற இரு பெயர்களைக் குறிக்கின்றது. “ஆத்மலிங்க” என்றால் (லீங்க - அறிகுறி, ஆத்மா - இறைவன்) இறைவனின் அறிகுறியாகும்.

ஜெய் சாயி ராம்

நன்றி: நாம மாலை
மகரிஷி வினோபா பாவே
தமிழ்நாடு காந்தி நினைவு நிதி 30.01.1971

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்

பகவானின் கருணை

பகவானின் பொற் பாதக் கமலங்களுக்கு என் பணிவான வணக்கங்கள். நான் இங்கு கூற வந்திருப்பது, என் வாழ்க்கையில் நடந்த உண்மைச் சம்பவம் ஒன்று. எனது வாழ்க்கையில் நான் பாலவிகாஷ் வகுப்புக்களுக்கு போகத் தொடங்கியதிலிருந்து பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவை தினந்தோறும் காலையிலும் மாலையிலும் வழிபட்டு வருவது வழக்கம். காலையில் விழித்தெழும்பியதும், என் காலைக் கடன்களை முடித்ததும் பகவானை சுவாமி அறையில் பிரார்த்திப்பது வழக்கம். பாலவிகாஷில் சொல்லித் தந்தபடி என் காலைப் பிரார்த்தனைகள் அமையும். ஓம்காரம், காயத்ரீ மந்திர உச்சாடனம், சுலோகம் சொல்லுதல், தியானம், இவையெல்லாம் என் பிரார்த்தனையில் அடங்கும். பாடசாலை முடிந்த பின்பும் வீட்டுக்கு வந்து கை, கால், முகம் கழுவிக் கொண்டு சுவாமி அறைக்குள் சென்று பகவானைப் பிரார்த்திப்பது வழக்கம்.

ஒருநாள், அண்மையில் நான் பாடசாலையால் வந்து பகவானைப் பிரார்த்தித்து விட்டு சுவாமி அறையிலிருந்து வெளியே வந்த போது யாரோ என் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுவது போன்ற குரல் கேட்டது. நான் வீட்டுக்கு வெளியே வந்து பார்த்த பொழுது ஒருவரையும் காணவில்லை. திரும்ப உள்ளே போன பொழுது மீண்டும் என்னை அழைப்பது போன்ற குரல் கேட்டது. நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்து விட்டு அண்ணாந்து மேலே வானத்தைப் பார்த்தேன், பகவான் பாபா இரண்டு கைகளாலும் ஆசீர்வதித்தபடி எனக்குக் காட்சி தந்து கொண்டிருந்தார். இக்காட்சியில் என் உடல் மெய் சிலிர்த்தது. அத்தரிசனத்தை பார்த்து மெய் மறந்து நின்றேன். என் அம்மாவைக் கூப்பிட்டுக் காட்டினேன். ஆனால் அவர் பார்வைக்குத் தெரியவில்லை.

அக்காட்சி மறைந்ததும் திரும்ப சுவாமி அறையுள் சென்று பகவானைத் தரிசித்து விட்டு நின்ற பொழுது மீண்டும் அதே குரல் “நீ விரைவில் புட்பர்த்தி வருவாய்” என்று பகவானின் படத்திலிருந்து ஒலித்தது. இந்த அற்புத்ததை என் பெற்றோர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் சொல்லி மகிழ்ந்தேன். அந்த நேரம் நாங்கள் இருந்த வீட்டிலிருந்து வேறு வீடு மாறுவதற்கு உத்தேசித்த காலம். இந்நிகழ்விற்கு இரண்டு கிழமைகளின் பின்பு பாலவிகாஷ் வகுப்பு எங்கு நடைபெற்றதோ அந்த வீட்டிற்கே நாங்கள் குடிவந்து விட்டோம். இதுவும் பகவானின் விருப்பம் போலும். அவர் சங்கற்பம் இன்றி எதுவும் நடக்காது.

ஆகவே நீங்களும் இந்த அனுபவத்தைப் பெற வேண்டுமானால் சத்திய சாயி பாபாவின் போதனைகளை முறைப்படி கடைப்பிடித்து அவரைத் தினசரி பக்தி பூர்வமாக வணங்கி வரவேண்டும். அதே சமயம் நாங்கள் எந்தளவிற்கு பகவானுக்கு அன்பு செலுத்துகிறோமோ அந்தளவுக்குத்தான் அருள் கிடைக்கும். உதாரணமாக பெரிய பாத்திரமொன்றில் மழை நீரை ஏந்தினால் அதிகமாக எடுக்கலாம். ஒரு சிறிய பாத்திரத்தில் ஏந்தினால் சிறிதளவு நீரே கிடைக்கும். இதைப் போலவே பகவானின் அருளைப் பெற நாம் அவரிடம் முழுமையான பக்தியைச் செலுத்த வேண்டும். பாலவிகாஷ் மாணவர்களோ! நீங்கள் நிலையத்தில் கற்பது பகவான் போதிக்கும் கல்வி. உள்ளார்த்தமாக இதை நீங்கள் கற்றுக் கொண்டு வாழ்க்கையில் அதை அனுசரித்து வந்தால் நீங்களும் பகவானைத் தரிசிக்கப் போவது உண்மையில் நிகழும். அவருடைய அவதார காலத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம் அவர் தரிசனத்தைப் பெற்று மீண்டும் பிறவாமையைப் பெற அவர் பாதக் கமலங்களில் சரண் அடைவோம்.

ஜெய் சாயிராம்.

வி.விஷ்ணுயன் (பாலவிகாஷ் மாணவன்)
(18.7.2008 அன்று கொக்குவில் சாயி நிலையத்தில் ஆற்றிய உரை)

காயத்ரி மந்திரம் - அதன் சக்தியும் பலமும்

வேதகாலம் முதல் இன்று வரை மிகவும் சக்தி வாய்ந்த மந்திரம் எனக் கருதப்படும் காயத்ரி மந்திரம் நான்கு வேதங்களிலும் புகழப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இதன் காலம் சுமார் 5000 வருடங்கள் எனக் கருதப்படுகிறது. இதனை இயற்றிய விசுவாமித்திர மகா முனிவர். அவர்கள் ஒரு ஷத்திரியர். அவர் இயற்றிய மந்திரத்திற்கு இன்னும் ஒரு பிரிவினர் அது தமக்கே உரிய ஒரு ஷத்திரியர். அந்த இயற்றிய மந்திரத்திற்கு இன்னும் ஒரு பிரிவினர் அது தமக்கே தடுத்து வைத்தனர். இந்த மந்திரத்தை எவரும் ஜெபிக்கலாம். இது உலகம் முழுவதற்கும், எல்லாருக்கும் உரிய மந்திரம் என சுவாமி சிவானந்தர், மகாத்மாகாந்தி, சுவாமி விவேகானந்தர் போன்ற பெரிய மகான்கள் கூறியும் இது பொது மக்களின் பாவனைக்கு வெளிவரவில்லை. மகாத்மா காந்தி கொலை செய்யப்பட்டதற்கு பல காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்று அவர் காயத்ரி மந்திரத்தை எல்லோரும் சொல்லலாம் என்று சொன்னதாகும் என விசாரணைக் கமிசன் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட ஜாதி அல்லாதவர்கள் காயத்ரி மந்திரம் சொன்னதால் நாக்குகள் வெட்டப்பட்ட சம்பவங்களை இந்திய சரித்திரத்தில் காணலாம். இப்படி இறுக்கமாக முடி வைக்கப்பட்டிருந்த காயத்ரி மந்திரத்தை வெளியே கொண்டு வந்து இன்று பரவலாக உலகம் முழுவதும் சாயி நிலையங்களினாடாகப் பரவச் செய்தமை பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் ஒரு ஆன்மீகப் புரட்சியாகும்.

வேத மந்திரங்களில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை, உண்மைகளை இந்துக்கள் பயன் படுத்துவதிலும் பார்க்க அதிகமாக மேல் நாட்டவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள் என பாபா கூறியுள்ளார். அதற்கமைவாக அவர் இந்த மந்திரத்தை வெளியே கொண்டு வருவதற்கும் மேல்நாட்டினர் ஒருவரையே பயன்படுத்தினார். யோன் ஹில்லைப் என்பவர் அமெரிக்க சாயி நிலையங்களின் தலைவராக இருந்தவர். அவரை புட்டபர்த்திக்கு அழைத்து அவருக்கு காயத்ரி மந்திரத்தின் உச்சரிப்பையும், சக்தியையும், பயனையும் விளங்கப்படுத்தி அதனை உலகெங்கும் பரப்பும்படி கூறினார். அவர் 1995 ஆம் ஆண்டில் ஓர் சுற்றுறிக்கையை உலகம் முழுவதுமுள்ள சாயி நிலையங்களுக்கு அனுப்பி காயத்ரி மந்திரம் சாயி நிலையங்களில், பஜனையின் போது 3 தடவை சொல்ல வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டதுடன், இதனைப் பாடசாலைகளிலும், ஏனைய பொது இடங்களிலும் பரப்பும்படியும் கேட்டுக் கொண்டார். இதன்படி இன்று காயத்ரி மந்திரம் பரவலாக உலகம் முழுவதும் சாதனையாக ஜெபிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இனி இந்த மந்திரத்தை ஆராய்ச்சி செய்த சில மேல்நாட்டவர்களின் கூற்றுக்களைப் பார்ப்போம். இனி இந்த மந்திரத்தை ஆராய்ச்சி செய்தனச் சேர்ந்த ஒரு விஞ்ஞானி, இவர் கூறுகிறார். “உலகம் ஹெல்டன் என்பவர் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த ஒரு விஞ்ஞானி, இவர் கூறுகிறார். “அனுசுக்தியால் வரக்கூடிய பேராபத்தை தடுத்து மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி முடிவில் “அனுசுக்தியால் வரக்கூடிய பேராபத்தை தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய சக்தி காயத்ரி மந்திரத்திற்கே உண்டு” எனக் கூறியுள்ளார். இதனை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு சம்பவம், இந்தியாவில் போபால் என்ற இடத்தில் நடந்த நச்சுவாயு கசிவு, பல்லாயிரக்கணக்கான உயிர்களை வாங்கிய சம்பவத்தை யாரும் மறக்க முடியாது. மிகப் பெரிய விஞ்ஞான விபத்துக்களில் ஒன்று. இங்கு 3 குடும்பங்களில் மட்டும் உயிர்ச்

சேதம் ஏற்படவில்லை. இது எப்படி நடந்தது என ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் குழு அவர்கள் தினசரி காலையும், மாலையும் காயத்ரி மந்திரம் சொல்லும் வழக்கத்திலுள்ளவர்கள் எனக் கண்டறிந்தனர். விபரம் அக்காலப் பகுதியில் வெளியான “இந்தியா டுடே” என்ற சங்சிகையில் வெளி வந்துள்ளது.

மேலும் ஜப்பானிய விஞ்ஞானிகள், டாக்டர்களினால் கைவிடப்பட்ட சில நோயாளிகளைத் தெரிவு செய்து அவர்கள் முன்னிலையில் காயத்ரி மந்திரத்தை உச்சித்து, ஹோமம் செய்து அந்த ஹோமப் புகையை நோயாளிகள் சுவாசிக்கச் செய்ததன் மூலம் 67% வீதமான நோயாளிகளைக் குணமாக்கியதாக கூறியுள்ளனர்.

இன்னும் பல மேல் நாட்டவர்களின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் உண்டு. ஆனால் நான்கு வேதங்களின் உரிமைக்காரர் என உரிமையைக் கோரும் நாம் காயத்ரி மந்திரத்தை இன்னும் தீவிரமாகப் பயன்படுத்த முன்வரவில்லை.

இனி காயத்ரி மந்திரத்தின் அந்து சக்திகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். புட்டப்ரத்திக் கிராமத்தில் ஒருநாள் சுவாமியின் பாடசாலை மாணவன் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தான். பாதையில் மின்சாரம் பாய்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு வயர் அறுந்து நிலத்தில்க் கிடந்தது. இதை மாணவன் அவதானிக்காமல் அதன் மேல் காலை வைத்து விட்டான். பின்னால் சென்ற ஒருவர் இதனை அவதானித்து விட்டு மாணவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக மாணவனைத் தள்ளும் பொழுது. ஆனால் மின்சாரம் தாக்கி வீசப்பட்டார். ஆனால் மின்சார வயரின் மீது கால் வைத்த மாணவனுக்கு எதுவும் நடக்கவில்லை. அடுத்த நாள் தர்சனத்தின் போது பாபாவிடம் இந்த விடயத்தைக் கேட்டார் தூக்கி வீசப்பட்டவர். பாபா கூறினார் “அந்த மாணவன் நடந்து போகும் போது காயத்ரி மந்திரம் சொல்லியபடி சென்றான். அதனால் அவன் காப்பாற்றப்பட்டான். காயத்ரி மந்திரத்தின் சக்தி அவ்வளவு மின்சாரத்திலும் பார்க்க பலம் கூடியது” என்று கூறினார்.

மலேசியாவைச் சேர்ந்த ஜெகதீஸன் என்பவர் நாலாவது பரிமாணம் (குழரசவா னுயைஅநுவெழை) என்ற தனது நூலில் மலேசிய சாயி நிலையத்தில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு சீன மொழி பேசுபவர் நிலையத்திற்கு வந்து பின்வரிசையில் அமர்ந்து செல்வது வழக்கம். ஒருநாள் அவரது 8 வயது மகள் திடீரென கீச்சிட்டுக் கத்தத் தொடங்கி சில நிமிடங்களுக்கு நீடித்தது. அடுத்த நாளும் அதே நேரத்திற்கு கத்தினாள். குடும்பத்தினருக்கு என்ன செய்வதைத் தெரியவில்லை. மூன்றாம் நாளும் இப்படிக் கத்திய போது தகப்பன் காயத்ரி மந்திரத்தை உச்சித்தார், என்ன அதிசயம் கத்தல் உடனே நின்று விட்டது. இதனைப் பற்றி நிலையத் தலைவரிடம் தந்தையார் கூறினார். உடனே பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டு நிலையத்திற்கு வரும்படி கூறினார். அழைத்து வரும் போது வழி நெடுக காயத்ரி மந்திரம் சொல்லியபடி வந்தார். சிறிது நிறுத்திய போது பிள்ளை கத்தியது. காயத்ரி மந்திரத்தை விடாதேயுங்கோ. விட்டவுடன் இரண்டு பக்கமும் குளவி போல் பறந்து வரும் ஒரு வித பூச்சி தன்னை குத்த வருவதாகக் கூறினாள். அவர்கள் நிலையத்திற்கு வந்ததும் காயத்ரி மந்திரம் தொடர்ச்சியாக 3 நாள் ஜெபித்த பின் நோய் முற்றாக நீங்கியதாக எழுதியுள்ளார்.

இனி காயத்ரி மந்திரத்தின் அந்தத்தைப் பார்ப்போம்.

ஓம் என்பது கடவுள். மணிவாசகரின் சிவபுராணத்தில் “உய்ய என்னுளத்தில் ஓம்காரமாய் நின்ற மெய்யா” அப்படிப்பட்ட ஓம் என்னும் இறைவனின் நான்கு தன்மைகளைக் கூறுகின்றார்.

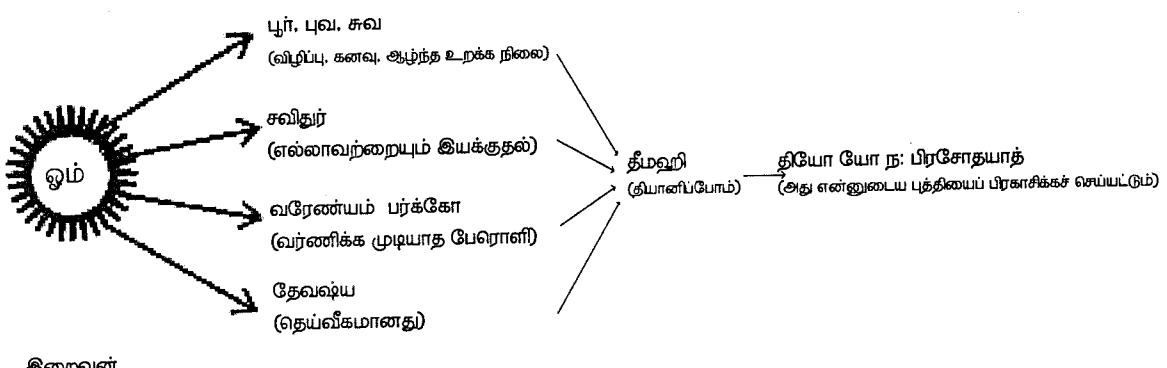
- 1) (B) பூர் (B) புவ சுவ: - அதாவது விழிப்பு நிலை, கனவு நிலை, ஆழந்த உறக்க நிலை ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் இருந்து எல்லாவற்றையும் அறிபவர்.
- 2) சவிதூர் - எல்லா உயிர்களையும் உள்ளிருந்து இயக்கும் பொருள்

- 3) வரேண்யம் பர்க்கோ - வர்ணிக்க முடியாத பேரொளியாகத் திகழ்பவர்.
- 4) தேவஷ்ய - தெய்வீகமானவர்.

இப்படிப்பட்ட இறைவனை தீமஹி - தியானிப்போம். தியானித்த பின் வரம் ஒன்று கேட்கிறோம். தீ யோ யோ ந: பிரசோதயாத் - அது எனது புத்தியைப் பிரகாசிக்கக் கூடியது. மேலும் ஸவிதர் என்ற காய்த்ரி மந்திரத்தின் முக்கிய சொல்லுக்கு முன் “தத்” என்ற சொல்லையும் சேர்த்து உள்ளிருந்து இயக்குவது அது தான். அது அன்றி வேறில்லை என வலியுறுத்திக் கூறகிறார். “துவம் தத்” ஓம் தத் சத் “தத்துவம் அசி” என்ற மகா வாக்கியங்களிலும் பீதத்ப் பீத என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

ஒரு மந்திரத்தில் இறைவனைப் புகழுதல், சாதனை, வேண்டுதல் என்ற மூன்று அம்சங்கள் காணப்படும். அந்த வகையில் இறைவனின் நான்கு வர்ணங்கள் முதலிலும், பின்னர் தியான சாதனை (தீமஹி) செய்து கடைசியில் புத்திப் பிரகாசத்தை வேண்டுதல் என்ற அமைப்பில் இந்த மந்திரம் அமைந்துள்ளது. புத்திப் பிரகாசம் தான் மிக உயர்ந்த வேண்டுதலாகக் கருதப்படுகிறது. உலகத்தில் எந்த இனம், மதம், தரத்திலுள்ளவர்களுக்கும் புத்திப் பிரகாசமென்பது அவசியமான தொன்று. ஆகவே தான் இந்த மந்திரம் ஜாதி, மதத்தைக் கடந்து உலகம் முழுவதற்குமான மந்திரம் எனப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டது. முக்கியமாக மாணவர்களுக்குப் புத்திப் பிரகாசம் மிக அவசியமானதால் தான் மாணவர்கள் தமது பிரார்த்தனைகளில் சில தடவைகளாவது காயத்ரி மந்திரத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென பாபா வலியுறுத்துகிறார்.

இப்போது இதன் கருத்தை சுலபமாக ஞாபகத்தில் வைத்து தியானிப்பதற்கு வசதியாக ஒரு அட்டவணையைப் பார்ப்போம்

இறைவன்

காயத்ரி மந்திரத்தின் கருத்தை ஞாபகம் வைத்திருந்தால் சாதனை செய்வது. ஆழமாக இருக்கும். கருத்தில் ஒன்றிப் போவது சுலபம்.

இந்த உடம்புடன் “சவ” ஆழந்த உறக்க நிலை வரை தான் செல்லலாம். அதற்கு மேல் உடம்பற்ற நிலையில் செல்லக் கூடிய மேலும் நான்கு நிலைகள் உண்டு. இதனை “தியான காயத்ரி” என்று கூறுவர். அதாவது “ஓம் பூர், ஓம் புவ, ஓம் சவ, ஓம் மக, ஓம் ஐன, ஓம் தப, ஓம் சத்தியம், தத் சவிதர் வரேண்யம், பர்க்கோ தேவஷ்ய தீமஹி, தீயோ யோ ந: பிரசோதயாத், ஓம் ஆபோஜோதி ரசோமிர்தம் மிரம் ம பூர் புவ சவ: ஓம்”

இதில் 9 தடவை “ஓம்” வந்திருப்பதை: அவதானிக்கலாம். “ஓம்” என்பது 7 உலகங்களுக்கும் பொதுவானது. நான்காவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “மக” என்பது மகரலோகம். இது ஒரு ஒம் காரத்திற்கும் இன்னொரு ஒம் காரத்திற்கு மிடையே உள்ள இடைவெளி - நிசப்தம் - துரிய நிலை உடம்பில் இருந்து அனுபவிக்கக்கூடிய பூர், புவ, சவ: நிலைக்கு அப்பால் சென்று துரிய நிலை மூலம் 4 வது நிலையை (மகரலோகத்தை) தொட்டுப் பார்க்கிறோம். இது காயத்ரி நிலை மூலம் 4 வது நிலையை (மகரலோகத்தை) தொட்டுப் பார்க்கிறோம்.

தியானம் செய்பவர்களுக்கு உகந்தது. இதனை எமது உடம்பிலுள்ள 7 ஆதாரங்களுடனும் தொடர்புபடுத்தி தியானம் செய்வார்கள்.

1) மூலாதாரம் - பூர்	2) சுவாதில்டானம் - புவ	3) மணிபூரகம் - சுவ:
4) அனாகதம் - மக	5) விசுத்தி - ஜன	6) ஆக்னா - தப
7) சகஸ்ர - சத்திய லோகம்.		

இந்த காயத்ரி தியானம் எமது சாதனையில் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வரும்.

இனி நாளாந்த சாதனையில் காயத்ரி மந்திரத்தை உபயோகிப்பது தொடர்பான சில ஆலோசனைகளைப் பார்ப்போம். காலை, மதியம், மாலை, குறைந்தது 3 தடவைகளாவது காயத்ரி மந்திரத்தை எமது தினசரி பிரார்த்தனையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தினசரி 108 தடவை சொல்வது விசேடம். எம்க்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் வழிகாட்டும். 15 நிமிடம் போதும். மாதத்தில் ஒரு தடவையாவது 1008 தடவை சொல்வது அதிவிசேடம் $2 \frac{1}{2}$, மணி நேரம் தேவைப்படும். பெளர்ணமி தினம் வசதியானது. இனி சுவாசத்தினாடாக காயத்ரி மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் வழிமுறையைப் பார்ப்போம். நாம் ஒரு நாளில் 21600 தரம் சுவாசிக்கிறோம். எமது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்வது இந்த சுவாசம். காயத்ரி மந்திரத்தை சுவாசக் காற்றுடன் இணைத்துப் பழகிக் கொண்டோமானால் வாழ் நாள் முழுவதும் காயத்ரி ஜெயம் நடந்து கொண்டேயிருக்கும்.

முச்சை உள்ளே இழுக்கும் போது “ஓம் பூர், புவ, சுவ: தத் சவிதுர் வரேண்யம்: என்றும் “பார்க்கோ” என்பதை கும்பகப்படுத்தி “தேவஷ்ய தீமஹி, தியோ யோ ந: பிரசோதயாத்” என்பதை முச்சை வெளி விடும் போது நினைத்துக் கொள்ளலாம். சுவாசம் என்பது எல்லோருக்கும் ஒரே அளவு உடையதல்ல. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தமது சுவாச நீளத்திற்கு ஏற்றபடி இதனை உச்சரிக்கப் பழகிக் கொள்ளலாம். எமது நாளாந்த பிரார்த்தனையில் இதனைப் பயில்வதற்கு சில நிமிடங்கள் ஒதுக்குவோமானால் வாழ் நாள் முழுவதும் இது பயன் தரும். எமது சுவாச எண்ணிக்கை குறையும், ஆயுளைக் கூட்டும், மனம் அமைதிப்படும், நிரந்தர சாந்தி நிலவும். சத்தியத்தை (சவிதுர்) உணர வைக்கும்.

காயத்ரி மந்திரம் எமது கைகளில் தரப்பட்ட ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம். அது எப்போதும் எமைக் காக்கும். பிரச்சினைகள், ஆபத்துக்கள் நிறைந்த இந்தக் காலத்தில் காயத்ரி மந்திர சாதனை எப்போதும் ஒரு கவசமாக இருக்கும். எந்த மந்திரத்தை மறந்தாலும் காயத்ரி மந்திரத்தை மறந்து விடாதீர்கள், என்ற பாபாவின் அறிவுரையுடன் நிறைவு செய்கிறோம்.

ஜெய் சாயிரம்

முரீ. S. R. சரவணபவன்

**தாழ்ந்த அல்லது குறுகிய மனப்பான்மைக்கு அன்பு இடம்
அளிப்பதில்லை**

ஓம் முரீ சாமிராம்

நிறுவனச் செய்திகள்

பகவான் முரீ சத்திய சாயி மத்திய அறக்கட்டளை:

இக் கட்டமைப்பு முதலில் 21.08.1999 இல் பதிவு செய்யப்பட்டது. 24.09.2007 அன்று ஸ்ரீலங்கா பாராஞ்சுமன்றத்தில் 38 ஆவது பிரகடனத்தின்படி ஓர் தர்ம ஸ்தாபனமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகள் சட்டாத்மியாக வலுவுட்டப் பட்டுள்ளன. இந்த அறக்கட்டளையின் அங்கத்தவர்களாக திரு.டி.ஈ.சுவரன், திரு.தில்லை. டபிள்யூ.கருணாரத்ன, திரு.எஸ்.ஆர்.நாராயணசாமி, திரு.டபிள்யூ.சிறீவர்த்தன, திரு. சேனக சேனநாயக, திரு.கேமக அமரசுரிய, திருமதி. மாலா சபாரட்னம், பேராசிரியர் லக்ஷ்மன் வட்டவல, திரு.டி.எம்.சுவாமிநாதன், திரு.எம்.வன்னியசேகரம், திரு.ஆர்.வசந்தசேனன், திரு.ஜானக வீரக்கோன், திரு.என்.புகேந்திரன், டாக்டர்.என்.பிழேமதாசன், திரு.ஏ.பி.தலகுணே ஆகியோர் பணியாற்றுகிறார்கள்.

தேசிய சேவைத்திட்டங்கள்

1. புற்றுநோயாளர்க்கான வதிவிடம் (Cancer Hospice)

இது ஹென்வல (Hanwella) என்ற இடத்தில் “சத்திய சாயி சுவ செவன்” என்ற பெயரில் 6.7.2002 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இயற்கை எழில் மிக்க அழகான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 50 நோயாளிகளைப் பராமரிக்க வசதியுண்டு.

2. சாயி சிறுவர் இல்லம் - வவுகியா (பூமாங்குளம்)

19.1.2003 அன்று ஆரம்பமாகியது. இப்போது 20 ஆண்பிள்ளைகளும் 15 பெண்பிள்ளைகளும் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். இதில் இருவர் க.பொ.த சாதாரணதரம் எடுக்கப்போகிறார்கள். கொடை செய்ய விரும்புவோர்

சத்திய சாயி சேவா நிலையம், Account No: 0002364807, Bank of Ceylon, Vavuniya என்பதை அறிந்து கொள்ளவும்.

3. சத்திய சாயி பாடசாலை - மானிப்பாய்

28.10.2002 அன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முன்பள்ளி முதல் தரம் ஆறு வரை வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன. 152 பிள்ளைகள் கல்வி பயில்கின்றார்கள்.

4. சத்திய சாயி பாடசாலை - அக்கரைப்பற்று

14.06.2008 அன்று ஆரம்பமாகியது. இப்போது தரம் ஒன்றில் 32 பிள்ளைகள் கல்வி கற்கிறார்கள்.

பிராந்தியச் செய்திகள்

வடமாகாணம்

- * வழுமையான ஆன்மீக நிகழ்வுகளுடன், கிரமமாக ஜோதி தியானம், விசேட மாதாந்த சாதனை, ஸ்ரீமத் பகவதம், ஸ்ரீ சாயி சத் சரிதம் படித்தல் ஆகியன மேற் கொள்ளப்படுகின்றன.
- * 14.9.2008 பாலவிகாஷ் தினத்தன்று சில நிலையங்களில் மாணவர்கள் பெற்றோர்களின் பாதங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தி பெற்றோரை மகிழ்வித்தார்கள்.
- * சேவை வாரம் (5.7.2008 - 11.7.2008) இவ்வாரத்தில் சகல நிலையங்களும் தினமும் ஏதோ ஒரு வகையில் சேவையிலீடுபட்டன.
- * தத்தெடுக்கப்பட்ட கிராமங்களாவன: பொன்னம்மா கிராமம் (கொக்குவில்), சுதந்திரபுரம் (வசாவிளான்) அராலி, திருவடிநிலை, பொக்கணை (வாதரவத்தை)
- * “சேவை” “சனாதன தர்மம்” என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்குகள் நிகழ்ந்தன.
- * புதியோர் அறிமுக நிகழ்வுகள் நடந்தன.
- * மறியற்சாலையில் உள்ளோருடன் வருடப்பிறப்பன்றும், தீபாவளியன்றும் அன்புப் பரிமாற்றம் நடைபெற்றது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு ஆன்மீகப் புத்தகம் கொடுக்கப்பட்டது.
- * வீடுயோப்படக்காட்சி - சவாயியின் வாழ்க்கை, சேவைத்திட்டங்கள், அற்புதங்கள், போதனைகள் அடங்கிய 45 நிமிட படக்காட்சி பாடசாலைகளில் காட்டப்பட்டு வருகின்றது.
- * மருத்துவ முகாம்கள் கிரமமாக நடைபெறுகின்றன.
- * சில இடங்களில் கிணறுகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு குடிநீர் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன.
- * சில குடிசைகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன.
- * சர்வமத இனினைச 21.6.2008 இல் நடைபெற்றது சகல மதத்தவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். இரண்டாவது மனித்தியால் நிகழ்வில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் கலந்து கொண்டனர்.
- * இளைஞர்கள் விசேட கல்வி வட்டங்களும், உலக மகாநாட்டில் கொடுக்கப்பட்ட சாதனைகளைப் பற்றிய கருத்தரங்களும் நடத்தினார்கள்.
- * மாணிப்பாய் சத்திய சாயி பாடசாலையின் பாடசாலை விழா 26.10.2008 அன்று நடைபெற்றது. யாழ் பல்கலைக்கழக உடப் வேந்தர் பேராசிரியர் என்.சண்முகலீங்கனும் பாரியாரும் பிரதம விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டார்கள்.

வவுனியா

- * பூம்புகார் என்னும் கிராமத்தை தத்தெடுத்து முன்பள்ளி வகுப்புக்கள், மருத்துவ முகாம்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.
- * 60 பிள்ளைகள் கண்ணிப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள்.
- * மன நோயால் பாதிக்கப்பட்டு வருமைக்கோட்டின் கீழ் வாழும் 20 பேருக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் மாதாந்தம் 1000 ரூபாய் வழங்கப்படுகின்றது.
- * 14 சத்திய சாயி மனித மேம்பாட்டுக் கல்விச் செயலமர்வுகள் நடந்துள்ளன.

திருக்கோணமலை

- * பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளுக்கு காயத்ரீ மந்திரம் சொல்லிக் கொடுத்து அவர்கள் ஒவ்வொருநாளும் காலைப் பிரார்த்தனையின் போது உச்சாடனம் செய்கிறார்கள்.
- * A/L வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கு ஜோதி தியானம் செய்து காட்டப்பட்டுள்ளது. 100 மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்று சக மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள்.

கிழக்கு மாகாணம்

- * மண்டூர் நிலையத்தில் 2 நாள் சாதனா முகாம் நடைபெற்றது. கிழக்கு மாகாணத்திலிருந்து எல்லா நிலையங்களும் பங்கு பற்றின. முதல் நாள் கருத்தரங்கும் இரண்டாம் நாள் தெரிவு செய்யப்பட்ட சேவைப் பயிற்சிகளும் இடம் பெற்றன. சுமார் 200 பேர் பங்கு பற்றினர்.
- * தேசிய இளைஞர் இணைப்பாளர் டாக்டர்.ஆர்.கணேசமுர்த்தி அவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வருகை தந்து மட்டக்களப்பு, மண்டூர், அக்கரைப்பற்று, கல்லாறு ஆகிய நிலையங்களுக்கு இணைப்புக்குழுத் தலைவருடன் சென்று இளைஞர்களுடன் கலந்துரையாடியுள்ளார்.
- * திருக்கோவில், மண்டூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள பிரசித்தி பெற்ற முருகன் கோவில்களின் மஹோற்சவங்களின் போது சாயி இளைஞர்கள் சேவையாற்றியுள்ளனர்.
- * கர்ப்பினித் தாய்மார்களுக்கு இலைக்களுக்கித் திட்டம் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.
- * விஜயதசமியன்று சுமார் 150 பிள்ளைகளுக்கு நிலையங்களில் ஏடு தொடக்கப்பட்டது.

கொழும்பு

- * “மனித மேம்பாடு இணைந்த குடிநீர் வசதியும், ஆரோக்கிய சுகாதாரக் கல்வியும்” என்ற தலைப்பில் 30 ஆம், 31 ஆம் திகதி ஆகஸ்ட் மாதம் சிலோன் இன் கொண்டினன்றல் ஹோட்டலில் விமரிசையாக செயல்மர்வு நிகழ்ந்தது. இதில் முக்கிய பேச்சாளராக டாக்டர். ஆர்ட் ஓங் யும் சாயி (Dr. Art ong Jumsai) எனபவரும், திருமதி லோறன்ஸ் பஹ்ராஸ் (Mrs.Lorraine Burrows) எனபவரும் கலந்து கொண்டார்கள்.

பிரசாந்தி நிலையச் செய்திகள்

அகில உலக சத்திய சாயி கல்வித்திட்ட மகாநாரு

20 ஆம் 21 மும், 22 ஆம் திகதிகளில் ஜூலை மாதத்தில் நடைபெற்றது. பல நாடுகளிலிருந்து வந்த கல்விமான்களின் உரைகளும் சுவாமியின் அருளுரைகளும் நிகழ்ந்தன.

ஸ்கலர் பூர்ண சந்திர தர்ஷண சாந்தி மஹோற்சவம்

பகவான் அவதரித்து 1000 ஆவது பூரணை நவம்பர் மாதம் வரப்போகின்றது. இதையொட்டி பல உரைகளும், யாகமும் 15, 16, 17 ஆம் திகதிகளில் நடைபெறும். இலங்கையிலும் சகல நிலையங்களிலும் பிரார்த்தனை நடைபெறும்.

“நீ எங்கு சென்றாலும் உன் கடமையைச் செய். உன்னுள் இருந்து நான் வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன். வர இருக்கும் வருடங்களில் என்னைப் பல வழவங்களில் உன்னால் உரை முடியும். நான் உன்னை என்றும் விட்டு விலக மாட்டேன். நீயும் என்னை விட்டு விலக முடியாது. இந்த நிமிடத்திலிருந்து எதையும் எதிர் பார்த்துச் செயற்படாதே. மாறா அன்புடன் உன் கடமையைச் செய். பொறுமையுடன் இரு, மகிழ்ச்சியாய் இரு. எது நடந்தாலும், எதை அனுபவித்தாலும் என் சங்கல்பத்தாலேயே நடைபெறுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள். வர இருக்கும் பொற்காலத்தில் புனித ஆத்மாவாகிய நீ ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. அதைப் புரிந்து கொள்”

“பாபா வந்தார் சாயி பாபா வந்தார்
மக்கள் துண்பங்களை நீக்கிட பாபா வந்தார்
பரதவாஜர் வேண்டுதற்கு பாபா வந்தார் - பக்ஷத
ஸஸ்வரம்மா மகனாக பாபா வந்தார்
புட்டபர்த்தி கிராமந்தனி பாபா வந்தார்
பிரேமை வழிவாக பாபா வந்தார்
வேதங்களை எடுத்துக் கூற பாபா வந்தார்
வேண்டும் வரம் தந்திட பாபா வந்தார் - பாபா வந்தார்

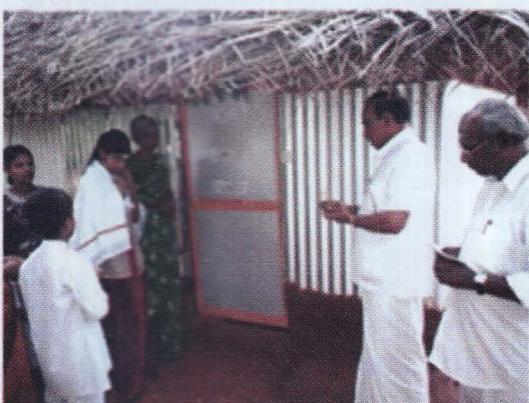
நல்லவழி நாம் நடக்க பழக வேண்டும்
நாமந்தனை பக்தியோடு ஒது வேண்டும் - பாபா
போதனையை நாம் ஏற்று நடக்க வேண்டும்
நம் வாழ்வுதனை உம்மிடத்தில் தந்தோம் பாபா
நம்மை என்றும் அன்போடு காத்திடும் பாபா - பாபா வந்தார்
(கண்ணன் வந்தான் மெட்டு)

21.06.2008 இல் நடைபெற்ற சர்வமத இன்னிசை நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட சர்வமத தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி பிரார்த்தனை செய்தவேளை

சர்வமத இன்னிசை நிகழ்வில் பங்குபற்றி இன்னிசை வழங்கிய கலைஞர்கள்

அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட குடிசை கையளிக்கப்படுவதையும் அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட குடும்பத்தினரும்

